

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta životního prostředí

Územně technická a správní služba

Fakulta životního
prostředí

„Činnost obce s rozšířenou působností podle vodního
zákona na příkladu Obce s rozšířenou působností
Přeštice“

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Radek Roub, Ph.D.

Autor: Michaela Horká

2013

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
Katedra vodního hospodářství a environmentálního
modelování
Fakulta životního prostředí

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Horká Michaela

Územní technická a správní služba - kombinované Praha

Název práce

Činnosti obce s rozšířenou působností podle vodního zákona na příkladu Obce s rozšířenou působností Přeštice

Anglický název

The activities of a municipality with extended competence under the Water Act with a model example of the municipality Přeštice

Cíle práce

Cílem bakalářské práce je vypracování literárního přehledu o činnosti obcí s rozšířenou působností a právních předchůdců obcí s rozšířenou působností, vyplývajících z vodních zákonů do přijetí zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

Dalším cílem je vypracování přehledu činností obcí s rozšířenou působností podle zákon č. 254/2001 Sb., o vodách v platném znění. Praktická část bakalářské práce bude zaměřena na obec s rozšířenou působností Přeštice, kde bude provedeno zhodnocení jednotlivých činností dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách v platném znění v letech 2009 až 2011.

Metodika

1. Úvod
2. Cíl a metodika práce
3. Rozbor činností obce s rozšířenou působností a jejích právních předchůdců podle vodního zákona z historického pohledu
4. Rozbor činností obce s rozšířenou působností podle zákona 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění
5. Charakteristika Obce s rozšířenou působností Přeštice a zhodnocení jednotlivých činností Obce s rozšířenou působností Přeštice dle zákona 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění v letech 2009 až 2011.
6. Diskuze a závěr

Harmonogram zpracování

20.3.2012 - termín zadání bakalářské práce

30.4.2013 - termín odevzdání bakalářské práce

Univerzita v Praze * Ládvická 139, 142 71 Praha 6 - Suchbátův

Rozsah textové části

cca 30 stran

Klíčová slova

obec s rozšířenou působností, vodoprávní úřad, vodoprávní řízení, vodní zákon, rozhodnutí

Doporučené zdroje informací

Horáček, Z. a kol.: Vodní zákon s komentářem č. 254/2001 Sb. SONDY, s.r.o., Praha, 2011, ISBN 978-80-86846-39-2, 423 s.

Doležal, J. a kol.: Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami. LINDE Praha, a.s., Praha, 2006, ISBN 80-7201-626-1, 703 s.

Nietscheová, J. - Koukalová, V.: Vodoprávní předpisy. ABF - nakladatelství ARCH, Praha, 2009, ISBN 978-80-86905-49-5, 184 s.

Vedoucí práce

Roub Radek, Ing., Ph.D.

prof. Ing. Pavel Pech, CSc.

Vedoucí katedry

V Praze dne 3.9.2012

prof. Ing. Petr Sklenička, CSc.

Děkan fakulty

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma: „Činnost obce s rozšířenou působností podle vodního zákona na příkladu Obce s rozšířenou působností Přeštice“ vypracovala samostatně za použití uvedených zdrojů a za pomoci vedoucího bakalářské práce.

V Chlumčanech dne 14. 4. 2013

.....

Michaela Horká

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Ing. Radku Roubovi, Ph.D. za jeho pomoc, podnětné rady a odborné vedení bakalářské práce.

Abstrakt, klíčová slova

Práce se zabývá činností vodoprávních úřadů na obcích s rozšířenou působností. Popisuje výkon státní správy těchto obcí ve vodním hospodářství, nejprve podle vodního zákona z historického hlediska dle zákonů č. 71/1870 z. z. čes. č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, č. 138/1973 Sb., o vodách a dále podle současného zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů v platném znění. Následující část práce je věnována charakteristice Obce s rozšířenou působností Přeštice a zhodnocení činnosti Obce s rozšířenou působností Přeštice podle vodního zákona v letech 2009 až 2012. Práci zakončuje diskuze a závěr.

Klíčová slova: obec s rozšířenou působností, vodoprávní úřad, vodoprávní řízení, vodní zákon, rozhodnutí, činnost.

Abstract, key words

This work deals with the activities of the water authorities in municipalities with extended powers. The work describes the performance of these authorities – first according to the Water Act from a historical point of view according to Act No. 71/1870, zžčes, No. 11/1955 Coll., On Water Management, No. 138/1973 Coll. Waters and according to the current Act No. 254/2001 Coll., on water and on amendments to certain laws, as amended. The following part is devoted to the characteristics of the municipality with extended powers Přeštice and evaluation of its activities according to the Water Act in 2009 and 2012. The work is finished by discussion and conclusion.

Keywords: municipality with extended powers, the water authority, the water management, water law, decisions, activity.

Obsah

1	Úvod.....	8
2	Cíl bakalářské práce	10
2.1	Metodika práce.....	11
3	Literární rešerše	12
3.1	Rozbor činností obce s rozšířenou působností a jejích právních předchůdců podle vodního zákona z historického pohledu.....	13
4	Činnost obce s rozšířenou působností dle zákona č. 254/2001 Sb.	35
5	Náplň činností vodoprávního úřadu Městského úřadu Přeštice.....	45
6	Diskuze	58
7	Závěr	62
8	Bibliografie	64
9	Seznam obrázků	67
10	Seznam tabulek	69
11	Seznam příloh	70

1 Úvod

Pracuji na odboru životního prostředí obce s rozšířenou působností v sekci vodoprávního úřadu. Denně se setkávám s jeho činností, která je vedena zejména podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu a zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích. Touto prací chci umožnit veřejnosti nahlédnout do činností, jakými se zabývají úředníci na vodoprávním úřadě. Tato činnost není vůbec jednoduchá, ba naopak je velice složitá. Současný zákon č. 254/2001 Sb., o vodách je velice rozsáhlý a spolu s prováděcími předpisy představuje velmi složité a odlišné řízení od zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. O tom, že bylo řízení složité a pracné, se již zmiňoval JUDr. Bohuš Procházka (1925) v publikaci České vodní právo. „Často stává se, že rozhodování ve vodoprávních sporech svěřeno bývá rukám mladého nezkušeného úředníka, který před problémem vodoprávním a před nejasným neb mnohomluvným výrazem zákona stojí naprosto bezradně stejně jako ta strana, která od úřadu rozhodnutí očekává, neb její právní poradce. Neznalost tato odůvodněna jest jednak nesprávným názorem, jakoby vodní právo bylo neproniknutelným labyrintem právním, jednak nedostatkem novější a přehledné učebnice vodního práva. V mnohých případech se zdánlivě jednoduchá věc během vodoprávního řízení stane věcí složitou.“ (Procházka, 1925)

O důležitosti vodního práva a činností s ním souvisejících vypovídá i fakt, že vodní právo v historii patřilo panovníkům, kteří ho následně udělovali jako část výsad, a to ať městům či šlechtě. O důležitosti vodního práva vypovídají sankce za jeho přestupování či za škození povolených vodních děl – vodní mlýny, hamry, ale i finanční a materiální přínos z povolování a následného provozování vodních děl. Konec konců byla vodní síla třetím nejdůležitějším zdrojem energie (po síle lidské a zvířecí) při výrobě. Důsledky činností vedoucí k jejímu využití měly často dalekosáhlé dopady na změny krajiny. Důležitost je znát i z vážnosti, jež si příslušnost k cechu mlynářskému sebou v historii nesla, a i to, že toto řemeslo se přenášelo v rodinách po několik generací. Současně lze konstatovat, že mlynáři byli na svou dobu vzdělaní lidé, těšící se obecné vážnosti, kteří sledovali i technický

vývoj vztahující se k jejich řemeslu a dost často se stávali i nositeli „pokroku“ ve své obci.

Problém vodního práva spočívá i v jeho víceodborné povaze, kdy je potřeba skloubit požadavky technického rázu (technické provedení staveb) s požadavky biologickými (omezení negativních vlivů na vodní rostlinné a živočišné organismy) a požadavky celospolečenskými (ochrana přírody, estetika, využití vody a jejího okolí) pro společenské využití.

Skutečně, že se jedná o významnou činnost, je uvedeno v Ústavě České republiky a to již v Čl. 7, kdy „Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.“

2 Cíl bakalářské práce

Cílem bakalářské práce je vypracování literárního přehledu o činnosti obce s rozšířenou působností a jejích právních předchůdců podle vodních zákonů do přijetí zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů v platném znění.

Dalším cílem bylo vypracování přehledu činností obce s rozšířenou působností podle zákona č. 254/2001 o vodách.

Cílem praktické části bakalářské práce je provést zhodnocení jednotlivých činností Obce s rozšířenou působností dle vodního zákona v letech 2009 až 2012.

2.1 Metodika práce

Nejdříve bude proveden rozbor literatury týkající se zákonů č. 71/1870 z. z. čes., č. 65/1870 z. z. mor., č. 51/1870 z. z. slez., č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, č. 138/1973 Sb., vodní zákon a zákona 254/2001 Sb., o vodách a jejich prováděcích předpisů, z hlediska činnosti Obce s rozšířenou působností a jejích právních předchůdců. Dále budou shromážděna data týkající se Obce s rozšířenou působností Přeštice a její činnosti za roky 2009 až 2012 dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů v platném znění. Pro zpracování budu používat programy Microsoft Word a Microsoft Excel. Nakonec bude provedena diskuze.

3 Literární rešerše

Právní úprava vztahů k vodám se v průběhu historie měnila a vždy se v konkrétním období soustřeďovala na ty oblasti, v nichž měla společnost silné zájmy nebo velké problémy. (Šilar, Böhm, 1977)

Římské vodní právo je zakotveno ve Sbírce Digesta. Římské vodní právo mělo značný vliv na vývoj vodního práva v českých zemích. Do našeho práva bylo převzato od první české kodifikace obsažené ve Vladislavském zřízení zemském z roku 1500 (Kreuz, Martinovský, 2007).

V roce 1811 vydaný Obecný občanský zákoník rakouský „Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch“, vyhlášený patentem ze dne 1. června 1811 č. 946 Sb. z. s., byl základním dokumentem středoevropského práva, který odděloval vody soukromé od vod veřejných. V § 287 Obecného občanského zákoníku rakouského byla řešena právní klasifikace, pojetí věcí v právním smyslu - použití silnic, potoků, řek, přístavů a pobřeží na obecné a veřejné statky. (Allgemeines bürgerliche Gesetzbuch, 2013) V něm se nacházela i vodoprávní ustanovení. Tento zákoník byl doplněn v roce 1850 vodním řádem, který stanovil, že vodní právo je pouze veřejnoprávní záležitostí. (Randa 1891, Pražák 1892) Obecný občanský zákoník byl základem práva po celé 19. století a v Rakousku platí dodnes. Na Obecný občanský zákoník navázal pozdější Říšský vodní zákon č. 93/1869 ř. z., který sloužil v oblasti vodního práva jen jako zákon rámcový, přejal řadu principů římského vodního práva. Na základě říšského vodního zákona byl pro zemi Českou zákon č. 71/1870 z. z. čes., o tom, kterak lze vody užívat, ji svozovati a jí se brániti. V zemi Moravské byl vydán zákon č. 65/1870 z. z. mor., o používání i provádění vod i obraně proti nim a v zemi Slezské zákon č. 51/1870 z. z. slez., o užívání a provádění vod i obraně proti nim. Postupně byly doplňovány a měněny dalšími předpisy, např. zákonem o neškodném odvádění horských vod, melioračním zákonem, ministerským nařízením o zakládání, udržování, užívání a zrušování rybníků nebo vodocestným zákonem.

3.1 Rozbor činností obce s rozšířenou působností a jejích právních předchůdců podle vodního zákona z historického pohledu

Zákon č. 71/1870 z. z. čes. upravoval právní vlastnosti vod dle pravidel obecného práva občanského. Upravoval užívání vod jak veřejných, tak soukromých, úpravu odtoku vod a ochranu proti vodám, povinnosti držitelů břehů, majetníků pozemků, povolování vodních děl. Bylo řečeno, že zřízení a změna vodního díla lze jenom s povolením příslušného úřadu politického. Dále svozování vod a bránění se jim, kde bylo stanoveno, kdo má povinnost se starat o břehy, hráze, koryta a nádržky, všeliké vody, stroje a díla. Také upravoval vodní společenstvo, přestupky a tresty a v neposlední řadě příslušné úřady, kterým byl politický úřad a jeho řízení.

Zákon č. 65/1870 z. z. mor., navíc od shodujících se paragrafů se zákonem č. 71/1870 z. z. čes. upravoval odvádění vod i obranu proti nim, družstva pro záležitosti vodní.

Těž zákon č. 51/1870 z. z. slez., měl souhlasné paragrafy jak se zákonem českým č. 71/1870 z. z. čes., tak se zákonem moravským č. 65/1870. (Procházka, 1925) Zákony byly prvním soustavným zpracováním vodoprávních poměrů ve střední Evropě. Směřovaly jednostranně v první řadě k užívání vody. Nemůžeme se divit, vždyť v té době bylo zcela přirozené, že na potocích, řekách byly stavěny zejména mlýny a pily.

V zákoně č. 71/1870 z. z. čes. v § 17 zákona byla vyslovena norma o tom, že každé užívání vody na řekách veřejných, přesahující způsob užívání koupáním, praním, mytím, napájením, broděním a čerpáním, dobýváním rostlin, bahna, země, písku, štěrku, kamení a ledu bylo úředně povoleno. V případě čerpání podzemní vody, která by mohla mít vliv na stav vody ve veřejných tocích, bylo třeba vodoprávního povolení. Příslušný k vodoprávním rozhodnutím byl okresní politický úřad. U vod soukromých byl vlastník oprávněn s nimi volně nakládat a užívat je bez dalšího povolení, a to u takzvaných uzavřených vod, např. ve studních a rybnících. Zákon omezoval užívání na soukromých tocích a dovoloval, aby každý i v soukromých tocích a řekách užíval vody praním, mytím, kropením, čerpáním do ručních nádob. U tekoucích soukromých vod už k užívání, které se dotýkalo cizích práv, vlastník

potřeboval svolení od politického úřadu. Obecné užívání vod bez zvláštního zařízení bylo dovoleno na všech veřejných vodách a částečně i vod soukromých. Vody veřejné se používaly k plavbě loďmi nebo vory. Zákon výslovně neupravoval právní povahu a užívání podzemních vod. Podzemní vody byly pro obor vodního práva prohlašovány za věc, která nenáležela nikomu a byla používána vlastníkem pozemku, na němž bylo vodní dílo. Spory týkající se soukromoprávních poměrů na vodách řešily soudy.

Zákon č. 71/1870 z. z. čes. dále pojednával o užívání vod s nádechem, že stát nemůže každému jednotlivci ponechat volnou dispozici elementem tak důležitým, jako je voda, a proto u veřejných vod bylo užívání vázáno na povolení politického úřadu.

Dle § 18 povoloval politický úřad stavby, též jejich změny, které se zřizovaly dle § 17 téhož zákona. Jednalo se o tzv. vodní díla.

Dle § 42 politický úřad vydával povolení k vodnímu dílu ve veřejné vodě.

Dle § 52 mohl politický úřad staviteli, který používal břehy vod pro skladování materiálu při stavbách, stanovit přiměřenou lhůtu pro provedení práce a odklizení staviva z břehů ve vlastnictví jiné osoby.

Dle § 64 ustanovoval politický úřad částku za pozemky a stavby, které byly vyloučené z vodních společenstev, a když nebyla učiněna mezi vlastníky úmluva.

Dle § 66 v případě nesjednání rozdělení nákladu na zřízení a zachování společenského podniknutí k vysoušení a zavlažování půdy rozhodoval o rozdělení nákladů politický úřad na základě nálezu od znalců.

Politický úřad dle § 71 uděloval peněžité pokuty za přestupky, jimiž byl porušen zákon, kterým se udělovalo vodní právo.

Dle § 78 vydával povolení k užívání vody, aneb k vystavění stoje k užívání a svozování vody a k bránění vodě.

Dle § 90 rozhodoval o přiřazení nemovitostí ke společenstvu podnikání k vysušování a zavlažování pozemků aneb k stavění ochranných a upravovacích vodostrojů.

Dle § 91 úřad ustanovoval, které nemovitosti a v jakém rozsahu mají být ve vlastnictví společenstva při jeho zřizování.

Podle § 97 měl politický úřad ke stavbě strojů, které byly povoleny podle tohoto zákona, vrchní prohlídku - dozor, ve které se měl přesvědčit, zda bylo vše provedeno podle toho, jak bylo povoleno. Dle téhož paragrafu měl za úkol nařídit odstranění vad, které byly při prohlídce shledány.

Dle § 100 vedl politický úřad záznamní knihu – vodní knihu.

Vodoprávní úřady ve svých rozhodnutích stanovily podmínky, které zajišťovaly ochranu vod ve veřejných tocích. Vzhledem k tomu, že žádosti o povolení vodních staveb, pokud se týče práv k užívání a vedení vod k účelům továrním, průmyslovým, hospodářským a jiným, neodpovídají často podmínkám § 78 lit. a) až e) vodního zákona ze dne 28. srpna 1870 čís. 71 z. z. (přílohy, které měly být žadatelem předloženy k žádosti o povolení, aby mohli užívatí vody, aneb aby mohli vystavěti stroje k užívání a svozování vody a k bránění vodě, politickému úřadu) a vodoprávní úřadům vznikaly zbytečné práce, doporučovalo se politickým okresním úřadům, aby uvedené žádosti přidělily ihned k bedlivému předběžnému prozkoumání znalcům. Teprve na základě výroku znalců, že doklady žádostí vyhovují, popřípadě po doplnění chybějících údajů zavedly vodoprávní řízení. Bylo nutno, aby znalci toto předběžné prozkoumání provedli co nejrychleji, aby tím nenastalo žádné neodůvodněné zdržení meritorního vyřízení, nebo nebylo požádáno doplnění žádostí a jejich příloh, jichž není zapotřebí nebo jež nejsou účelná. (Výnos míst. čes.,č. 223, 1901)

Lze konstatovat, že provádění vodoprávního řízení mělo být stručné, přehledné, jasné, vždy jen k věci, ke které se vztahuje žádost či podnět. Dbalo se na jednoduchost. Neměla být dána zbytečně příležitost se ve vodoprávním řízení vyjadřovat písemně, aby nedocházelo k řízení příliš objemnému a nákladnému. Proto byl kladen důraz na to, aby jednání bylo vedeno zpravidla ústně. Vyjádření a sdělení úředních znalců, kteří byli přizváni k ústnímu jednání, mělo být připraveno před

ústním jednáním a měli na něm podat stručné, přesné zdání, aniž by se pouštěli do právních otázek.

Mělo-li se jednání vyvíjeti stručně a přehledně, musela řídicí komise na ně řádně se připravit a dokonale ovládati jak látku jednací, tak i příslušná ustanovení zákonná. Jen tak bude jemu možno jednání skutečně řídit, připravit látku jednací dle plánu takovým směrem a v takové úplnosti, aby ve věci mohlo býti rozhodnuto; při tom zameziti rozebírání otázek k věci nepatřících a cílevědomě, jakož i s náležitým zřetelem na zájmy veřejné působiti účelně k slušnému vyrovnání vyskytnuvších se neshod. Na tento přípravný, objasňující a zprostředkující úkol řídicího komise dlužno vůbec klásti zvláštní váhu. (Výnos ministerstva orby, č. 226, 1907)

V důsledku tohoto bude politickým úřadům možno – vyjímajíc námitky v řízení konsensním přede dnem jednání písemně podané – důrazně vystoupiti proti podávání a výměně písemných vyjádření v řízení vodoprávním. Proto nemusí ještě nikterak doznati újmy právo stran hájiti své zájmy co nejúsilovněji. (Výnos ministerstva orby, č. 226, 1907)

V zákoně sice nebylo stanoveno, jak má být ústní jednání prováděno, ale bylo poukázáno na stručnost a přehlednost jednání a v tom smyslu byl uveden postup, kterého se měla řídicí komise držet. Oznamit předmět jednání, sdělit, že bylo řádně vypsáno, a sepsat, kdo se dostavil, popřípadě zjistit oprávnění k zastupování. Řídicí komise stručně naznačila otázky pro věc rozhodné, pokusila se o narovnání a dále vyzvala úředního znalce, aby přezkoušel, popřípadě zhotovil situační náčrtek a podal nález. Dále následovalo vybídnutí stran, aby podaly svá vyjádření a případně předložily důkazy. Poté následovalo podání posudků a protivyjádření zájemníků. Protiposudky se podávaly až v závěru, aby byli všichni seznámeni s řešenou věcí, a to z důvodu, aby se vyvarovali opakování jednání. (Výnos ministerstva orby, č. 226, 1907)

Procesu musel odpovídat protokol, který byl vždy sepsán bezprostředně po jednání. Zbytečně se neponechávalo stranám, aby se samy do protokolu vyjadřovaly, vedlo to k nepřehlednosti. Podstatná prohlášení byla do protokolů přepsána pokud možno doslovně. (Výnos ministerstva orby, č. 226, 1907)

Nemělo docházet k tomu, že vyjádření znalců a řídicí komise následovalo až po podepsání protokolu stranami. Proto se strany podepsaly až na konec protokolu. V případě, že se nějaká strana vzdálila z jednání, vše bylo popsáno v protokolu. (Výnos ministerstva orby, 1907)

V případě odročení či odložení jednání se oznámil den, kdy bylo dále jednáno, a vše se zapsalo do protokolu. Bylo nutno do protokolu napsat číslo parcely, a ve kterém katastrálním území dotyčné pozemky ležely. (Výnos ministerstva orby, č. 226, 1907)

Nad stavbami, které byly povolovány dle toho zákona, politický úřad prováděl dozor, přihlížel k provádění stavby a po jejím dokončení se měl přesvědčit, zda byla provedena dle schváleného projektu a podmínek povolení, a provést kolaudaci stavby. V případě zjištění závad měl úřad nařídit jejich odstranění, v případě příznivého výsledku kolaudace bylo žadateli vydáno povolení k užívání stavby.

Věcnou příslušnost politických úřadů řešil § 75 zákona č. 71/1870 z. z. čes. Znění paragrafu, které vymezovalo příslušnost úřadu v užívání, svozování nebo bráněné vodě, bylo všeobecného rázu.

Místní příslušnost řešil § 76 zákona č. 71/1870 z. z. čes., ve kterém bylo napsáno, že je příslušný politický úřad toho okresu, ve kterém má být stroj položen nebo zřízení. Řízení týkající se splavování toků, povolování zařízení a převozů na vodách, které se používaly k plavbě lodí a vorů, příslušelo zemskému úřadu.

Tyto přepisy, s různými změnami, platily až do roku 1942, kdy byla vládním nařízením č. 305/1942 Sb., platnost zákona č. 71/1870 z.z.čes. rozšířena na celé území Čech a Moravy a zákony č. 65/1870 z. z. mor. a zákon č. 51/1870 z. z. slez. byly zrušeny. Tato právní úprava platila až do roku 1955, kdy byl přijat zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, platný pro celou tehdejší Československou republiku. Přijetím byla současně ukončena platnost vodního zákona č. 93/1869 ř. z. Jeho zavedením byl tak vyřešen problém do té doby rozdílné právní úpravy na Slovensku, došlo i k přizpůsobení vodohospodářského odvětví poměrům po únoru 1948.

Dne 1. 1. 1955 nabyl účinnosti zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství. Zákon zavedl jednotný režim hospodaření pro všechny vody, jež měly sloužit k zabezpečení hospodářských a jiných společenských potřeb. Dále vytýčil zásadu, že se má hospodařit plánovitě a pomocí státního vodohospodářského plánu. V souvislosti s přechody vlastnických a užívacích práv bylo možné prakticky neomezené vyvlastnění nemovitostí a práv nabytých dosud platnými zákony. V případě, že by nedošlo k dohodě o výkupu nebo užívání stavby, náleželo státu právo na vyvlastnění nemovitostí a práv v zájmu činností upravených zákonem.

Na základě zákona došlo rovněž ke zrušení dosavadních vodních družstev a převodu jejich majetku na stát. Pro vypořádání závazků ze zrušených vodních družstev byla přijata další nařízení.

Zákon akceptoval odběry podzemních vod ze studní vybudovaných před rokem 1955. Užívání podzemních vod ze studní vybudovaných před 1. 1. 1955 bylo považováno za povolené podle § 8 zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství v souladu s ustanovením § 56 nařízení vlády č. 70/1956 Sb., kterým byl proveden zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství. Tato povolení ze zákona byla závazná i pro orgány veřejné správy a pro adresáty daného nařízení vlády. Povolení užívání podzemních vod neplatilo pro užívání podzemních vod z artézských studní a ze studní, které byly součástí vodohospodářského díla nebo zařízení povolených vodohospodářskými orgány v rámci jejich schvalování. Vodní oprávnění musela být přihlášena nejdéle do 1. 1. 1956 dle § 35 odst. 1 zákona č. 11/1955 Sb., u výkonného orgánu příslušného krajského národního výboru, jinak zanikla. Vodohospodářská povolení mohla být získána jednak na základě přezkoušení dosavadních vodních oprávnění jednak na základě rozhodnutí ústřední správy vodního hospodářství. Skutečnosti měly být místo zápisů do vodních knih evidovány dle § 31 zákona č. 11/1955 Sb., v evidenci vodohospodářských děl a zařízení a vodohospodářských povolení a souhlasů. Evidenci upravovala vyhláška č. 96/1957 Ú.1.

U obecného užívání vod nedošlo ke změně. Obecné užívání vod obyčejným způsobem, k němuž nebylo třeba zvláštního zařízení, mohlo být nadále užíváno bez povolení nebo souhlasu vodoprávního orgánu.

Zákon č. 11/1955 Sb., poprvé obsahoval samostatnou část nazvanou „Ochrana vod“.

Pravomoc a úkony výkonných orgánů národních výborů jako vodohospodářského orgánu:

Dle § 2 mohl vodohospodářský orgán upravit nebo i zakázat obecné užívání povrchových vod a provádění jednoduchých zařízení.

Dle § 7 uděloval povolení nebo souhlas k vybudování hydrotechnických částí přístavů a překladišť, ke stavbám a zařízením sloužícím plavbě lodí, vorů a plavení dříví v nesvázaném stavu, která se zřizovala v korytě toků, na březích nebo v zátopovém území. Tuto žádost vždy před vydáním rozhodnutí musel vodohospodářský orgán projednat s příslušnými orgány ministerstva dopravy.

Podle § 8 povoloval vodohospodářský orgán užívání vod – nakládání s vodami a to i vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních. Dle stejného paragrafu povoloval zřizování vodních děl potřebných k účelům uvedeným v § 8 téhož zákona. Vypouštění odpadních vod mohl orgán povolit jen tehdy, bylo-li vybudováno vyhovující čistící zařízení odpadních vod.

Vodohospodářský orgán dle § 10 vydával souhlas ke stavbám, zařízením, pokud ovlivňovaly vodní hospodářství, k odvolání nebo změnám vydaných povolení, k vysazování, pěstění, kácení, odstraňování stromů, ke zřizování plotů a skládek v zátopovém území. Též k těžbě materiálu v zátopovém území.

V souladu s § 11 rozhodoval vodohospodářský orgán v pochybnostech o tom, zda jde o pozemky, po nichž odtéká voda v tocích, a pozemky v opuštěných korytech, a v jakém rozsahu. Dle stejného paragrafu rozhodoval vodohospodářský orgán o výši náhrady a použití pozemků v případě, že se organizace, kterým náležela péče o vodní tok, popřípadě organizace upravující vodní tok, nedohodly.

Dle § 12 mohl orgán za porušení povinností znečišťovatelům vod ukládat sankce a rozhodovat o způsobu nápravy.

Vodohospodářský orgán dle § 14 stanovoval ochranná území k ochraně vodních zdrojů, také určoval, jakým způsobem se tato ochrana měla provádět. Mohl omezit užívání nemovitostí v tomto území, popřípadě nařídit provedení potřebných úprav.

Úkoly národních výborů jako vodohospodářského orgánu dle § 18:

- vykonávat státní správu podle tohoto zákona na úseku vodního hospodářství, a to i pokud jde o vodní toky, vodohospodářské meliorace, jakož i jiná vodohospodářská díla a zařízení v oboru působnosti jiných ústředních úřadů a orgánů,
- pečovat o udržování rovnováhy mezi kapacitou vodních zdrojů a spotřebou vody, provádět distribuci vody pro všechny hospodářské a jiné společenské potřeby a pečovat o soustavné a účelné hospodaření s vodou,
- pečovat o nejhospodárnější a nejúčelnější využití všech vodních zdrojů z hlediska potřeb národního hospodářství a zajišťovat jejich soustavnou evidenci,
- posuzovat investiční záměry a projektovou a rozpočtovou dokumentaci investic kteréhokoli odvětví národního hospodářství, pokud se dotýkají užívání vody, vypouštění odpadních vod nebo ochrany proti vodě z hlediska širších vodohospodářských zájmů,
- pečovat o čistotu povrchových a podzemních vod z hlediska vodohospodářského a rozhodovat o nutných nebo účelných opatřeních k zamezení nebo omezení znečišťování vod,
- zajišťovat péči o všechny vodní toky včetně toků neupravených a vykonávat nad nimi vodohospodářský dohled,
- pečovat o splavnost vodních toků a budování vodních cest;
- zabezpečovat provádění technických a organizačních opatření pro neškodný odtok velkých vod a odchod ledů,
- zabezpečovat plánování, plánovací a projektovou přípravu, výstavbu, provoz a údržbu vlastních vodohospodářských děl a zařízení, včetně veřejných studní,
- vykonávat znaleckou, posudkovou a vodoprávně technickou činnost v oboru vodního hospodářství,
- zabezpečovat hydrologickou službu a hydrologický průzkum,
- řídit výzkum a technický rozvoj na úseku vodního hospodářství, pokud toto řízení nepřísluší podle §19 odst. 1 písm. b) ministerstvu zemědělství a lesního hospodářství; pečovat o výchovu a školení vodohospodářských kádrů

a spolupracovat s příslušnými plánovacími orgány při doplňování a rozmíst'ování těchto kádrů,

- metodicky řídit vodohospodářské organizace (§17) podřízené radám národních výborů ve všech otázkách vodohospodářských a usměrňovat tyto organizace na úseku uplatňování technického rozvoje a zavádění nové technologie, jakož i v otázkách mzdové politiky a v otázkách cenových.

Vodohospodářské orgány podle § 22 dozíraly nad vodohospodářskými díly, zda byla dodržována ustanovení zákona a rozhodnutí jimi vydaná.

Řízení se vedlo podle zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zákona č. 12/1959, vládního nařízení č. 14/1959 Sb., kterým se prováděl zákon o vodním hospodářství, ustanovení vyhlášky č. 144/1959 Ú. l., kterou se prováděl zákon č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu (vodohospodářský orgán je stavebním úřadem pro vodohospodářské stavby, takže podle § 1 odst. 3 cit. vyhl. – nestanoví-li zákon o vodním hospodářství jinak – použije se přiměřeně ustanovení vyhlášky i na vodohospodářské stavby) a dle ustanovení vládního nařízení č. 91/1960 Sb., o správním řízení. Vodohospodářské předpisy obsahovaly v podstatě čtyři zásady, jimiž byla charakterizována zvláštní povaha vodohospodářského (dříve zvaného vodoprávního) řízení:

- zásada věcné příslušnosti orgánů národních výborů ve věcech vodního hospodářství,
- zásada místní příslušnosti týchž orgánů,
- zásada formy publikace řízení,
- zásada koncentrace řízení o udělení, změně nebo zrušení vodohospodářského povolení nebo souhlasu.

Vodohospodářské řízení, jednalo-li se o řízení počínající podáním žádosti a končící doručením vodohospodářského rozhodnutí, šlo rozdělit na tři části:

- přípravná (od podání žádosti do doručení vyhlášky o místním šetření)
- místní šetření
- vydání vodohospodářského rozhodnutí (od zpracování výsledku místního šetření po doručení rozhodnutí).

Vodohospodářské orgány zahajovaly řízení na návrh nebo z vlastního podnětu. Ve věcech vodohospodářských byly místně příslušné orgány těch národních výborů, v jejichž obvodech se zřizovalo vodohospodářské dílo nebo zařízení, k němuž se dávalo povolení, souhlas, nebo v jejichž obvodu se provádělo opatření, a to podle své věcné příslušnosti (místní národní výbor, městský národní výbor, okresní národní výbor, krajský národní výbor). Bylo-li vodohospodářské dílo nebo zařízení na území několika okresů téhož kraje nebo různých krajů, platilo pro určení příslušného vodohospodářského orgánu ustanovení § 26 vládního nařízení č. 91/1960 Sb., o správním řízení.

Řízení, která se zahajovala na žádost, musela být doložena příslušnými doklady podle charakteru povolení. O tom, jak měla být žádost vybavena, pojednával § 28 odst. 2, vládního nařízení č. 91/1960 Sb., o správním řízení.

Podanou žádost a doklady vodohospodářský orgán přezkoumal, přičemž v první řadě zjišťoval, zda byl k vyřízení věcně i místně příslušný a jaké stanovisko zaujal k záměru investora ve svém vyjádření, které předcházelo žádosti, o které si musel investor příslušný vodohospodářský orgán požádat. Zjistil-li orgán z předložených dokladů nebo z vlastního poznání, že žádosti nelze vyhovět, žádost zamítl.

Měl-li vodohospodářský orgán všechny podklady a shledal, že místní šetření může být provedeno, vypsál místní šetření, které se oznamovalo vyhláškou v místě, kde mělo být užívání vody povoleno, respektive udělen souhlas k zamýšlené stavbě, a to tak, aby po dobu 8 dnů přede dnem řízení byla vyhláška vyvěšena na úřední desce příslušného místního národního výboru. Kromě toho museli být k jednání přizváni samostatným pozváním všichni známí účastníci.

Na místním šetření se sepisoval zápis, který obsahoval:

- místo a den, kdy byl sepsán,
- seznam přítomných osob s uvedením jejich jmen a příjmení a podniků nebo osob, které zastupují,
- předmět jednání, kde na závěr byly uvedeny osoby, podniky, které ačkoliv byly pozvány, k jednání se nedostavily, a písemné námitky, byly-li podány,
- stručné vymezení projektovaného díla nebo zařízení,

- vyjádření účastníků řízení k projednávanému projektu a uzavřené dohody,
- vyjádření znalců (hygienického, báňského, hydrologického, chemického, vodohospodářského),
- návrh komise, buď kladný, nebo záporný; v kladném případě musel návrh komise obsahovat podmínky, za jakých žádané povolení nebo souhlas měl být udělen,
- vyjádření investora k celému průběhu řízení a k navrženým podmínkám,
- uzavírací doložka protokolu.

Do zápisů byla uvedena vyjádření účastníků řízení, která se vztahovala k projednávanému předmětu řízení.

Projektová dokumentace, její zhodnocení, provedené důkazy a výsledek místního šetření byly podklady pro rozhodnutí vodohospodářského orgánu. Obsah vodohospodářského rozhodnutí byl uveden v § 30 odst. 2 vládního nařízení 91/1960 Sb.

V padesátých letech byla státní správa vodního hospodářství řízena ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství, na které byla převedena působnost zákonem č. 101/1960 Sb., o sloučení některých ministerstev, o převedení řízení vodního hospodářství do působnosti ministerstva zemědělství a o změně názvu ministerstva stavebnictví.

Vyjimkou bylo pouze řízení vodních energetických děl včetně zabezpečování jejich výstavby, údržby a provozu, které zůstaly v působnosti ministerstva paliv a energetiky. Vládním nařízením č. 102/1960 Sb., byla zrušena Správa vodního hospodářství na Slovensku a její působnost přešla na ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství. Ústředním vodohospodářským orgánem podle zákona o vodním hospodářství (zákon č. 11/1955 Sb. v úplném znění zákona č. 12/1959 Sb.) bylo ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství, kde v čele komplexně ustavené skupiny vodního hospodářství stál náměstek ministra.

Ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství byly přímo podřízeny tyto vodohospodářské organizace:

- Ředitelství vodohospodářského rozvoje v Praze a Ředitelství vodohospodářského rozvoje v Bratislavě.
- Organizace Labe – Vltava se sídlem v Praze.
- Organizace Dunaje – Váh se sídlem v Bratislavě.
- Výzkumný ústav vodohospodářský v Praze s pobočkami v Bratislavě, Ostravě a Brně.
- Hydrometeorologický ústav v Praze, Brně, Bratislavě.
- Státní ústav pro projektování vodohospodářských staveb „Hydroprojekt“.
- Vodní zdroje v Praze, Bratislavě.
- Závod pro úpravu vody v Praze.

Dále podniky vodovodů a kanalizací, které měly zastoupení v každém kraji.

Od ledna 1969 výkon státní správy řídilo Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Československé socialistické republiky. Ministerstvo lesního a vodního hospodářství bylo ústředním orgánem státní správy pro vodní hospodářství podle zákona České národní rady č. 2/1969 Sb., ve znění vyplývajícím ze zákonů České národní rady č. 147/1970 Sb., a č. 125/1973 Sb. (2/1969) Mělo za úkol plnit základní opatření k ochraně přirozené akumulace vod a vodních zdrojů a ochranu vod před jejím dalším znečišťováním, a to normativními opatřeními. Provádět rozbor využití vodních zdrojů a udržet rovnováhu mezi kapacitou, spotřebou a potřebou vody. Pečovat o nejhospodárnější a nejúčelnější využití vodních zdrojů, a to z hlediska potřeb národního hospodářství. Dále mělo za úkol sestavovat a doplňovat vodohospodářský plán. Na návrh krajských národních výborů určovat správce drobných vodních toků. Ve spolupráci s Českým hydrologickým ústavem a podnikem Vodní zdroje zabezpečovaly hydrologický průzkum a hydrologickou službu. Vykonávalo vrchní vodohospodářský dozor, takže dozíralo, jak nižší orgány provádějí ustanovení vodního zákona, zákona o státní správě ve vodním hospodářství a předpisů podle nich vydaných. Schvalovalo komplexní manipulační řady celých soustav vodohospodářských děl, které ovlivňovalo vodní hospodářství na dvou nebo více územích krajských národních výborů. Pečovalo o splavnost vodních toků, řídilo ochranu před povodněmi.

Na úseku vodního hospodářství měly jednotlivé národní výbory pravomoc a odpovědnost, kterou vymezovalo vládní nařízení č. 71/1960 Sb.

Místní a městské národní výbory řešily otázky zásobování a hospodaření vodou tak, aby se postupně zlepšoval vodní režim v souladu s rozvojem výrobních sil a rostoucí úrovní obyvatelstva. Byla jim svěřena působnost rozhodnout o upravení, omezení či zákazu užívání povrchových vod, ke kterému nebyla potřeba souhlasu či povolení vodohospodářského orgánu, upravovat nebo omezovat zásobování pitnou vodou nebo užívání pitné vody při jejím nedostatku. Řídily provoz a běžnou údržbu vodohospodářských základních zařízení místního významu, jako například veřejných vodovodních sítí, kanalizačních čistíren, veřejných studní. Ukládaly opatření k odstranění závadného stavu tomu, kdo poškodil veřejnou kanalizaci nebo veřejný vodovod. V rámci kapacity místních vodohospodářských zařízení a v souladu s plánem okresního národního výboru rozhodovaly o dalších přípojkách při povolení odběru a vypouštění vod.

Povolování těchto přípojek se vztahovalo na vodohospodářská zařízení místního významu, která některé místní národní výbory spravovaly a provozovaly. Za účelem rychlejšího rozvoje vodního hospodářství mohly sdružovat vlastní prostředky a prostředky jednotlivých zemědělských družstev, závodů a ostatních organizací.

Místní národní výbory mohly být též pověřeny příslušným krajským národním výborem k dalším oprávněním po projednání s příslušným okresním národním výborem, a to zejména k: vydávání povolení k odběrům povrchových a podzemních vod pro potřeby občanů a domácností, ke zřizování, změnám a zrušení vodohospodářských děl, která souvisela s daným odběrem, rozhodovat ve věcech, ke kterým jim příslušeno jejich povolení, udělovat povolení ke stavbám k odvodnění pozemků do výměry 5 ha, vydávat souhlas ke stavbám, zařízením či činnostem v zátopových územích, ochranných pásmech, chráněných oblastech přirozené akumulace vod, pro stavby jednotlivých obytných budov, rozhodovat ve sporech o zřízení či zrušení přípojky k veřejnému vodovodu nebo veřejné kanalizaci a v neposlední řadě vydávat vyjádření k plánovaným investicím, zda jsou z vodohospodářského hlediska možná.

Mohly se také sdružovat s okolními národními výbory k výstavbě, správě a údržbě základních vodohospodářských fondů. Povolovaly stavby studní s odběrem vody do 0,5 l/sec a odběry z povrchových vod do 0,5 l/sec, nevypouštěl-li uživatel závadné odpadní vody a bylo-li zachováno stanovené průtokové minimum v toku. Tato pravomoc patřila všem místním národním výborům, i když nebyly stavebními úřady.

Okresní národní výbory zajišťovaly jednotnost řízení a rozvoj vodního hospodářství na území okresu. Kontrolovaly podniky, závody, zařízení, jak dodržovaly předpisy o čistotě vodních toků a zda činily potřebná opatření k jejich zlepšení. V souladu se státním vodohospodářským plánem vypracovávaly dílčí bilance vody a na podkladě návrhů místních a městských národních výborů zpracovávaly okresní programy vodohospodářského rozvoje.

Okresním národním výborům příslušelo rozhodovat o obecném užívání povrchových vod, šlo-li o vodní nádrže či rybníky, vydávat povolení k nakládání s vodami, rozhodovat v případě zániku povolení k nakládání, vypouštění důlních vod, povolení ke zřízení vodohospodářských děl, k jejich zrušení, povolovat vysazování, kácení a odstraňování stromů v zátopovém území, stanovit na návrh správce vodního toku zátopová území, stanovit rozhodnutím ochranná pásma k ochraně vydatnosti a jakosti vodních zdrojů, rozhodovat v pochybnostech, zda jde v konkrétním případě o veřejnou kanalizaci, vypouštění do veřejné kanalizace, připojení na veřejnou kanalizaci v případě sporů mezi správcem veřejné kanalizace a tím, kdo se chce na ni připojit, rozhodovat v pochybnostech, zda jde o vodní tok. Zajišťovaly projektovou a rozpočtovou dokumentaci potřebnou pro obnovu a menší investiční výstavbu včetně akcí místních a městských národních výborů a poskytovaly jim odbornou investorskou pomoc. Byly investory výstavby základních vodohospodářských fondů. Povolovaly zvláštní užívání vody a rozhodovaly a činily opatření ve všech věcech náležejících národním výborům podle zákona o vodním hospodářství s výjimkou věcí týkajících se hraničních toků a věcí spadajících do pravomoci místních nebo městských národních výborů. U části okresů byly zřizovány samostatné komise pro vodní hospodářství, které byly jejich orgánem, u části okresů byly komise pro vodní hospodářství společně s komisemi pro výstavbu. Vykonávaly vrchní dozor nad hospodařením s vodou, jejím užíváním a její ochranou.

Krajské národní výbory zabezpečovaly vodohospodářskou investiční výstavbu přesahující rámec okresu. Poskytovaly odbornou pomoc okresním národním výborům. Schvalovaly projektovou a rozpočtovou dokumentaci staveb nadokresního významu a staveb se složitým technickým řešením. Příslušela jim řízení týkající se usměrňování nakládání s vodami, ochrany vod a ostatních vodohospodářských záležitostí na území kraje v rámci vodohospodářského plánu, stanovení zátopových území, vydávání souhlasu se stavbami, k nimž nebylo zapotřebí povolení orgánu, ale mohly ovlivnit vodní poměry, vedení evidence drobných vodních toků a navrhování správců drobných toků ministerstvu lesního a vodního hospodářství. Zajišťovaly čistotu vod, povolovaly zvláštní užívání vody na hraničních tocích, prováděly průzkum znečištěných toků a činily opatření ke zlepšení dosavadního stavu. Organizovaly v rámci kraje protipovodňovou službu. V krajích byly zřizovány komise pro vodní hospodářství, které byly orgánem krajských národních výborů pro zabezpečení úkolů na úseku vodního hospodářství. Vyřizovaly odvolání proti rozhodnutí okresních národních výborů. Krajské národní výbory také rozhodovaly o tom, který okresní národní výbor je místně příslušný k provedení úkonu – povolení díla, náležícího na území více okresů. Vykonávaly dozor ve vodním hospodářství i technickou bezpečností nad vodními díly, která povolovaly.

Odbornou základnou pro zabezpečení rozvoje vodního hospodářství v kraji bylo Krajské vodohospodářské rozvojové a investiční středisko, které bylo zvláštní rozpočtovou organizací napojenou na rozpočet krajských národních výborů, jež je řídily prostřednictvím rady a komise.

Zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství se zmínil o rozdělení vod a o jejich vlastnictví, prakticky bylo následkem znárodnění výrobních prostředků vyloučeno vody využívat jinak než pro individuální zásobování domácností vodou z vlastních studní. Podle zákona bylo výslovně stanoveno, že správa, provoz a udržování vodohospodářských děl přísluší vodohospodářsko-výrobním organizacím vodního hospodářství, pokud nepatří jiným orgánům.

Velmi brzo bylo zjištěno, že tato úprava je nedostatečná především v oblasti výstavby a provozu vodních děl, ochrany podzemních vod a zejména ochrany před povodněmi. Zákon byl pro řadu nedostatků novelizován už v roce 1959 a už

v průběhu šedesátých let připraven zákon č. 138/1973 Sb., o vodách jako federální a k němu byl zpracován v každé z tehdejších republik federálního Československa zákon o státní správě. Pro Českou republiku to byl zákon České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, pro Slovenskou republiku zákon Slovenské národní rady č. 135/1971 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství. Zákony nabyly účinnosti dne 1. dubna 1975. (Nietscheová, Koukalová, 2009)

Tato úprava vodního práva ve třech zákonech vyplynula z federativního uspořádání našeho státu podle ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění ústavních zákonů č. 125/1970 Sb. a č. 43/1971 Sb. (Šilar, Böhm, 1977) Zákon č. 138/73 Sb., zákon o vodách jako nový zákon zvolil název „zákon o vodách“, který vystihoval správně změnu obsahu zákona, neboť vodní zákon upravuje nejen hospodaření s vodami, ale obsahuje i ustanovení regulující vztahy k vodám v komplexnějším pojetí a zahrnuje i úpravu vztahů vyžadujících specifická pravidla - předpisy, např. úpravu ochrany před povodněmi a ochranu životního prostředí. (Šilar, Böhm, 1977)

Účelem zákona 138/1973 Sb., byla „všestranná ochrana a péče o jejich čistotu, plánovité řízení nakládání s vodami pro zabezpečení rovnováhy mezi jejich potřebou a kapacitou vodních zdrojů.“ Řízení státní správy mělo být v souladu s vodohospodářskými potřebami, ale i s ostatními důležitými zájmy společnosti.

Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách vycházel z principů tehdejší socialistické společnosti. Veškerý život společnosti, tedy i vodního hospodářství byl plánovitě řízen, nebyly uznávány zákony trhu. Prakticky veškeré výrobní prostředky včetně vodních děl byly zestátněny.

Okresní národní výbor jako vodohospodářský orgán podle zákona č. 138/1973 Sb., o vodách vydával:

Dle § 8 povolení k nakládání s vodami:

- k odběru povrchových vod a k jinému jejich užívání, pokud nešlo o obecné užívání povrchových vod, užívání povrchových vod k plavbě, k plavení dříví, užívání důlních vod,
- k odběru podzemních vod a k jinému jejich užívání,
- k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních,
- k vypouštění zvláštních vod, s výjimkou vod důlních, do vod povrchových nebo podzemních,
- k odběru nebo užívání důlních vod, které důlní organizace nepotřebují k vlastnímu provozu.

Dle § 9 povolení k vodohospodářským dílům:

- ke zřízení vodohospodářských děl
- k jejich změnám
- ke zrušení

Vodohospodářský orgán – okresní národní výbor ve stavebním povolení vodohospodářského díla stanovoval povinnosti, popřípadě podmínky, za kterých jej vydává. Podle potřeby ukládal žadateli o povolení zřídit vodní značku - cejch, popřípadě předložit orgánu ke schválení návrh manipulačního nebo provozního řádu vodohospodářského díla. Stavební úřad dával k těmto dílům souhlas z hlediska zajištění souladu s územními plány a územními rozhodnutími. U vodohospodářských děl příslušela vodohospodářským orgánům působnost stavebních úřadů podle stavebního řádu s výjimkou působnosti ve věcech vyvlastnění. Vodohospodářský orgán, který byl příslušný k povolení vodohospodářského díla, rozhodoval o uvedení vodohospodářského díla do užívání.

Dle § 10 povolení k některým činnostem:

- vysazování, kácení a odstraňování stromů a keřů v zátopových územích
- k těžbě písku, šterku, bahna s výjimkou léčivého bahna, valounů z koryt vodních toků,
- ke geologickým a hydrogeologickým pracím v zátopových územích a ochranných pásmech pokud tyto činnosti nevykonává organizace spravující vodní tok v souvislosti s jeho správou.

Vodohospodářský orgán dle § 11 mohl z vlastního podnětu nebo na návrh po provedeném řízení jím vydané povolení změnit, popřípadě zrušit:

- když to vyžadovaly vodohospodářské nebo jiné důležité zájmy společnosti,
- došlo-li ke změně skutečností rozhodných pro udělení povolení, zejména přesahoval-li rozsah povolení trvale potřebu oprávněného,
- docházelo-li při povolené činnosti k porušování ustanovení tohoto zákona nebo k podstatnému poškození oprávněných zájmů jiných,
- pokud oprávněný opětovně nedodržoval podmínky povolení, popřípadě povinnosti stanovené vodohospodářským orgánem,
- pokud oprávněný nepoužíval povolení bez zvláštního důvodu po dobu delší než 2 roky.

Dle § 13 vydával vodohospodářský orgán souhlas, který byl třeba ke stavbám, zařízením, popřípadě činnostem, k nimž není třeba povolení, které však mohly ovlivnit vodní poměry, a to:

- ke stavbám a zařízením ve vodních tocích, v jejich korytech a na pozemcích při nich,
- ke zřizování dálkových potrubí, skladů, nádrží a skládek látek ohrožujících jakost vody,
- ke stavbám umožňujícím podzemní skladování látek v zemských dutinách,
- ke stavbám komunikací,
- ke změnám staveb a zařízení,
- k umístování (kotvení apod.) zařízení nesloužících plavbě ani ke správě vodního toku na vodních tocích mimo obvod přístavů,
- ke stavbám a k dobývání nerostů, jakož i k zemním pracím v zátopových územích, v chráněných oblastech přirozené akumulace vod, v ochranných pásmech a v povodích vodárenských toků,
- k zasypávání odstavených ramen vodních toků a výmolů,
- ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku,

- vyjadřovat se k přípravné dokumentaci při investiční činnosti kteréhokoliv odvětví národního hospodářství, zda je plánovaná investice z vodohospodářského hlediska možná, popřípadě za jakých podmínek,
- stanovoval, měnil nebo rušil ochranná pásma k ochraně vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti vodních zdrojů povrchových nebo podzemních vod určených pro zásobování pitnou vodou.

Dle § 14 vydával vyjádření k investičním činnostem, zda je plánovaná investice z vodohospodářského hlediska možná, popřípadě za jakých podmínek.

Vodohospodářský orgán dle § 19 podle potřeby stanovil ochranná pásma vodních zdrojů k ochraně vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti.

Dle § 24 povoloval vypouštění znečištěných vod, které vyžadovaly předchozí čištění, do veřejné kanalizační sítě, schvaloval kanalizační řády pro kanalizační sítě pro veřejnou potřebu, rozhodoval v pochybnostech, zda šlo o veřejnou kanalizaci.

Dle § 27 mohl vodohospodářský orgán uložit opatření k odstranění závadného stavu, který vznikl porušením povinností stanovených k ochraně jakosti povrchových a podzemních vod tomu, kdo povinnosti porušil.

Podle § 31 rozhodoval v pochybnostech, zda šlo o vodní tok.

Dle § 36 rozhodoval v pochybnostech o rozsahu povinností vlastníků nemovitostí při vodních tocích – spojeno s prováděním správcovství vodního toku. (Vodní zákon, 1973).

Zákon č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství řešil působnost vodohospodářských orgánů v České republice. Vodohospodářskými orgány byly jako za platnosti zákona č. 11/1955 Sb., národní výbory a ústřední vodohospodářský orgán, ministerstvo lesního a vodního hospodářství. Odchylně byla řešena působnost jednotlivých stupňů vodohospodářských orgánů. Rozhodování v konkrétních vodohospodářských záležitostech občanů se svěřovalo místním, popřípadě městským národním výborům, ale jen v určitých případech, kdy byly vytvořeny potřebné předpoklady. Vodohospodářské záležitosti, které ovlivňovaly výrazně územní obvody více okresů, popřípadě za hranice státu a byly náročné i na specializaci práce,

byly svěřovány do působnosti krajských národních výborů. Krajské národní výbory se staly nejen orgánem řídicím a usměrňujícím výkon státní správy prováděný nižšími vodohospodářskými orgány, ale současně v nejvýznamnějších vodohospodářských záležitostech orgánem prvoinstančním a kontrolním. Potom veškeré další záležitosti, které zákon výslovně nesvěřoval místním, městským nebo krajským národním výborům či ministerstvu lesního a vodního hospodářství, příslušely okresním národním výborům. Zákon v § 2 až 5 zákona č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství vymezoval působnost jednotlivých stupňů vodohospodářských orgánů, a to v § 2 působnost okresních národních výborů, v § 3 působnost místních národních výborů, v § 4 působnost krajských národních výborů a v § 5 působnost ústředního vodohospodářského orgánu ministerstva lesního a vodního hospodářství.

Pro sjednocení postupu vodohospodářských orgánů při vodoprávním rozhodování a vyjadřování byl vydán Metodický pokyn ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o některých podrobnostech vodoprávního řízení Čj. 43 083/621/088/77 ze dne 19. dubna 1977, který byl určen národním výborům, organizacím řízeným MLVH ČSR, organizacím vodního hospodářství řízeným národními výbory. Zejména popisoval, co má žádost obsahovat a co má žadatel k žádostem přiložit.

Organizace vodního hospodářství v Československé socialistické republice byly podniky povodí a to Povodí Vltavy, Povodí Ohře, Povodí Labe, Povodí Moravy a Povodí Odry. Organizace centrálně řízené byly: Hydroprojekt, Vodohospodářský rozvoj a výstavba, Vodní zdroje, Vodohospodářské strojírný, Výzkumný ústav vodohospodářský a Český hydrometeorologický ústav. Dále to byly podniky vodovodů a kanalizací, které měly zastoupení v každém kraji, Pražské vodárny a Pražské kanalizace a vodní toky.

Národní výbory jako orgány státní moci a správy v obcích, okresech a krajích přestaly existovat v důsledku přijatého ústavního zákona č. 294/1990 Sb., kterým byl změněn a doplněn ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky a zákon č. 143/1968 Sb., Ústavní zákon o československé federaci, a kterým bylo zkráceno volební období národních výborů. Tento ústavní

zákon nabyl účinnosti dnem 24. 11. 1990. Podle novelizovaného čl. 86 Ústavy se základem místní samosprávy stala obec, která byla samosprávným společenstvím občanů, byla právnickou osobou a měla vlastní majetek, s nímž samostatně hospodařila.

Článek 87 odst. 3 Ústavy se vrátil k tzv. dvoukolejnosti ve výkonu veřejné správy obcemi, když svěřil zákonům národních rad (trvala ještě federace, tedy ČNR/SNR), aby stanovily, které věci se považují za věci místní samosprávy a ve kterých věcech se obce pověřují výkonem státní správy. Na změnu ústavních zákonů navázal zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), který vytvořil základy právního postavení obcí v České republice. Zákonem č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících byly v okresech zřízeny okresní úřady jako orgány státní správy se všeobecnou působností.

Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích v § 22 odst. 1 stanovil, že na obce přecházejí působnosti, které ke dni účinnosti tohoto zákona patřily podle zvláštních předpisů místním a městským národním výborům, když je zvláštní zákon nesvěřoval státním orgánům.

Podle § 5 písm. b) zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících vykonával okresní úřad státní správu, která ke dni účinnosti tohoto zákona příslušela okresním národním výborům, pokud nebyla přenesena na jiné správní orgány a dále státní správu podle zvláštních zákonů.

V prosinci 1992 přijala Česká národní rada ústavní zákon č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské federativní republiky, který stanovoval převzetí právního řádu a kompetencí ČSFR Českou republikou.

V souvislosti s realizací II. fáze reformy veřejné správy, vyznačující se zejména zrušením okresních úřadů a vznikem obcí s rozšířenou působností (obcí typu „3“), obcí s pověřeným obecním úřadem (obcí typu „2“) a obcí „se základní působností“ (obcí typu „1“), byl přijat zákon č. 320/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, který se v Čl. LXXIII (73) měnil s účinností od 1. 1. 2003.

Krajský úřad se stal nadřízeným orgánem vodoprávních úřadů obcí s rozšířenou působností. Okresní úřady v Česku však 31. prosince 2002 ukončily svoji činnost. Území samosprávných krajů se od 1. ledna 2003 člení pro účely přenesené státní správy na správní obvody obcí s rozšířenou působností a ty se dále člení na správní obvody obcí s pověřeným obecním úřadem.

4 Činnost obce s rozšířenou působností dle zákona č. 254/2001 Sb.

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) se stal čtvrtou komplexní úpravou na úseku péče o vodní zdroje, jejich ochranu a využívání. Příprava zákona probíhala od roku 1994 a práci na zákonu nejvíce urychlila příprava České republiky k přijetí do Evropské unie. Velmi podstatnou událostí bylo ustanovení úseku vodního hospodářství na ministerstvu zemědělství v roce 2000. Návrh byl schválen vládou České republiky při druhém projednání dne 26. července 2000.

Následně byl výsledný text schválen dne 18. května 2001 i Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky a 28. června 2001, po schválení Senátem Parlamentu České republiky, byl text předán prezidentovi České republiky a publikován ve Sbírce zákonů dne 25. července 2001.

Zákon č. 254/2001 Sb., je rozsáhlý, obsahuje 137 paragrafů. Účelem zákona je chránit povrchové a podzemní vody, stanovit podmínky pro hospodárné využívání vodních zdrojů a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod, vytvořit podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní i sucha a zajistit bezpečnost vodních děl. (Horáček a kol., 2001)

Nový vodní zákon sice nezměnil celkovou koncepci dosavadní právní úpravy, ale přesto přinesl několik výrazných změn. Zejména se přizpůsoboval právu Evropské unie. Upravoval problematiku ochrany před povodněmi, systém plateb v oblasti vodního hospodářství. Neupravoval oblast v zásobování pitnou vodou a odkanalizování. Byl připravován samostatný zákon o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. Dále velikost ochranných pásem vodních zdrojů, kdy nový zákon oproti zákonu 138/1973 Sb., specifikoval ochranu vodních zdrojů spočívající ve stanovení bodové ochrany na rozdíl od původních pásmových řešení. Nově se řešila problematika minimální hladiny podzemních vod (§ 37). Jedním z cílů bylo přijmout řadu směrnic ES z oblasti vod.

V průběhu let 2001 až 2006 vyšlo mnoho novelizací tohoto zákona. Podstatnou novelizaci zákona přinesl zákon č. 20/2004 Sb. Nabytím účinnosti tohoto zákona zanikla dnem 1. 1. 2008 některá povolení pro odběr podzemních vod a platnost

povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, a to těch, která nabyly platnosti do 31. 12. 2001. Tento zánik povolení se týkal převážně fyzických osob podnikajících a právnických osob. Práva a povinnosti založené dosavadními právními předpisy zůstávají podle ustanovení § 127 odst. 1 vodního zákona zachovány, nestanoví-li tento zákon jinak. Zákon však v tomto případě v souvislosti s výše uvedeným stanovil jinak předpisy, a to ustanovením čl. II bodu 2 zákona č. 20/2004 Sb., a protože k odběrům podzemních vod z historických studní sice nedochází na základě individuálního povolení k nakládání s vodami (správního rozhodnutí), avšak tyto odběry se považují za povolené ze zákona, taktéž se na ně (s výjimkou povolení k odběrům podzemních vod ze zdrojů určených pro individuální zásobování domácností pitnou vodou, což je nutné u těchto povolení vyplývajících přímo z právního předpisu hodnotit podle skutečného účelu odběru podzemní vody, ke kterému dochází) vztahuje předmětné časové omezení platnosti vyplývající z tohoto ustanovení. V rozporu s účelem právní úpravy by byl postup vodoprávního úřadu, který by zakládal nerovnost subjektů práva (odběratelů vod ze studní) jen v závislosti na tom, zda jim byl odběr vody povolen individuálním správním aktem (rozhodnutím), nebo zda se takové odběry považují ze zákona za povolené, tedy povolení vzniklo na základě právní fikce vydání správního rozhodnutí. Zákon č. 180/2008 Sb., doplnil za větu první v ustanovení čl. II bodu 2 zákona č. 20/2004 Sb., "Oprávnění (§ 8 odst. 2 vodního zákona) z takových povolení se nadále považují za oprávněné a mohou nakládat s vodami a vykonávat další práva a povinnosti v rozsahu těchto povolení i po 1. lednu 2008, pokud byla podána nejpozději dne 1. ledna 2008 žádost o povolení k nakládání s vodami nahrazující dosavadní povolení, a to až do dne právní moci rozhodnutí o takové žádosti".

Dne 1. 8. 2010 nabyly účinnosti velká novela vodního zákona, která výrazně změnila postupy vodoprávních úřadů a účastníků vodoprávního řízení při povolování nakládání s vodami, dále zjednodušila některé postupy při povolování staveb vodních děl, zavedla tzv. výrobový přístup § 15a vodního zákona, který se vztahuje na čistírny odpadních vod do 50 EO, jejíž podstatnou součástí jsou výrobky označované CE, pro jejichž realizaci postačí ohlášení vodoprávnímu úřadu. Ohlášení musí mít náležitosti podle stavebního zákona a musí obsahovat vyjádření správce vodního toku v případě vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Ohlášením se považuje vypouštění odpadních vod za povolené. Novela výrazně upravila

a změnila správní delikty na úseku vodního hospodářství, dále stanovila, že ve správních řízeních vedených podle zákona o ochraně přírody a krajiny, v řízeních vedených podle horního zákona a ve vyjmenovaných postupech podle stavebního zákona lze vydat rozhodnutí nebo učinit jiný úkon, pokud mohou být dotčeny zájmy chráněné vodním zákonem, jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu (§ 104 odst. 9 vodního zákona).

Problematika vod spadá dle vodního zákona do působnosti pěti ministerstev, která vykonávají působnost ústředních vodoprávních úřadů.

Výkon státní správy vykonávají vodoprávní úřady, kterými jsou obecní úřady, újezdní úřady na území vojenských úřadů, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady, ministerstva jako ústřední vodoprávní úřad. (Horáček a kol., 2001)

Obec s rozšířenou působností jako vodoprávní úřad a speciální stavební úřad podle vodního zákona vydává:

- povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami dle § 8 vodního zákona (odběr, vypouštění), k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace,
- povolení k akumulaci povrchových vod dle § 8 vodního zákona (vodní nádrže, rybníky),
- povolení k využívání energetického potenciálu vod dle § 8 vodního zákona,
- povolení k některým činnostem dle § 14 vodního zákona k vysazování a kácení stromů v záplavových územích, ke geologickým pracím v záplavových územích, těžbě štěrku a písku z pozemků, na nichž leží vodní tok, zasypávání odstavených ramen vodních toků a k vracení vodního toku do původního koryta,
- stavební povolení k vodním dílům dle § 15 vodního zákona (hráze, vodní nádrže, jezy, zdrže, vodovody, kanalizace, čistírny odpadních vod, studny apod.) včetně jejich změn a změn staveb před jejich dokončením,
- povoluje zrušení staveb vodních děl dle § 15 vodního zákona,
- provádí stavební dohled u vodních děl,

- vydává sdělení k ohlášení udržovacích prací a vodohospodářských úprav dle § 15a vodního zákona,
- souhlas ke stavbám dle § 17 vodního zákona nevyžadujícím povolení dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedícími, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry, ke zřízení dálkových potrubí a stavbám umožňujícím podzemní skladování látek v zemských dutinách, jakož i ke skladům, skládkám, popřípadě nádržím, pokud provoz uvedených staveb a skládek může významně ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod, ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích, ustanovení § 67 tím není dotčeno, ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku, ke stavbám v ochranných pásmech vodních zdrojů, k úložným místům pro nakládání s těžebním odpadem nebo k rozhodnutí o povinnosti shromažďovat a upravovat znečištěnou vodu a průsaky podle jiného právního předpisu, k vrtům pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá podzemní voda; vodoprávní úřad může v řízení o udělení tohoto souhlasu žadateli uložit, aby mu předložil vyjádření osoby s odbornou způsobilostí.
- vyjádření dle § 18 vodního zákona k záměru umístění, provedení, změnám nebo odstranění staveb, kdy by mohlo dojít k ovlivnění vodních poměrů,
- vede hospodářskou evidenci dle § 19 vodního zákona v listinné podobě a elektronické podobě,
- stanoví dle § 30 vodního zákona opatřením obecné povahy ochranná pásma vodních zdrojů, opatření k ochraně jakosti, vydatnosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních vod, které může změnit i zrušit,
- zabezpečuje ochranu množství vod stanovením minimálního zůstatkového průtoku dle § 36 vodního zákona,
- ukládá dodržení minimální hladiny podzemních vod dle § 37 vodního zákona a to v případech, kdy nakládání s vodami může mít za následek podstatné snížení hladiny podzemních vod,

- schvaluje havarijní plány dle § 39 vodního zákona uživatelům, kteří zacházejí se závadnými látkami ve větším rozsahu, nebo když zacházení s nimi je spojeno s nebezpečím pro povrchové nebo podzemní vody,
- řídí práce při zneškodňování havárií a ukládá opatření k nápravě dle § 42 vodního zákona a to k odstranění následků, které vznikly při nedovoleném vypouštění odpadních vod nebo nedovoleném nakládání se závadnými látkami či havárii,
- ukládá povinnosti vlastníkům vodních děl dle § 59 vodního zákona,
- provádí povodňové prohlídky v rámci práce povodňového orgánu v součinnosti se správci vodních toků dle § 72 vodního zákona,
- vydává závazná stanoviska k umístění staveb – vodních děl dle § 104 vodního zákona, pokud mohou být dotčeny zájmy podle vodního zákona
- provádí vodoprávní dozor vodoprávních úřadů dle § 110 vodního zákona,
- schvaluje manipulační řády vodních děl dle § 115 vodního zákona, které povoluje,
- ukládá pokuty fyzickým, podnikajícím fyzickým osobám nebo právnickým osobám, pokud se nejedná o trestné činy dle § 116 – 125 vodního zákona,
- posuzuje projektovou dokumentaci a další podklady pro stavební řízení u vodních děl,
- vydává kolaudační souhlas, užívání se stavbou, provádí kolaudační řízení
- povoluje uvádění staveb do prozatímního užívání, ke zkušebnímu provozu nebo k předčasnému užívání,
- rozhoduje v pochybnostech: zda jde o vodní dílo dle § 55 vodního zákona, zda jde o hranici koryta vodního toku dle § 44 vodního zákona,
- rozhoduje v rámci vodoprávního řízení o rozsahu povinností nebo oprávnění správců povodí nebo vodních toků dle § 47 vodního zákona, vlastníků pozemků, na nichž se nacházejí koryta vodních toků dle § 50 vodního zákona, vlastníků pozemků sousedících s vodním tokem dle § 51 vodního zákona a vlastníků staveb a zařízení v korytě vodního toku dle § 52 vodního zákona,
- zpracovává a předává údaje majetkové evidence vodovodů a kanalizací obce s rozšířenou působností dle zákona č. 274/2001 Sb., ministerstvu,
- povolení k vypouštění odpadních vod do kanalizace, které k dodržení nejvyšší míry znečištění podle kanalizačního řádu vyžadují předchozí čištění dle § 18 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích,

- povoluje výjimku v ochranném pásmu vodovodního řádu nebo kanalizační stoky,
- vykonává dozor nad dodržováním ustanovení zákona 274/2001 Sb., předpisů a rozhodnutí podle něj vydaných,
- provádí další činnosti, ke kterým je příslušný dle vodního zákona a souvisejících předpisů.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností – obecní stavební úřad na základě podané žádosti může spojit územní rozhodování se stavebním povolením vodních děl, avšak nepřísluší mu rozhodovat o povolení k nakládání s podzemními nebo povrchovými vodami. Vodoprávní úřad jako speciální úřad vykonává působnost stavebního úřadu, rozhoduje ve věcech týkajících se speciálních staveb – vodního díla s výjimkou územního rozhodování, které náleží obecním stavebním úřadům.

Hlavní činnost vodoprávního úřadu spočívá ve vedení stavebního řízení v případě tzv. vodních děl a nakládání s vodami.

Po vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu a souhlasu stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek. V případě, kdy se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, stačí vyjádření obecního stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování. Pak na předepsané žádosti žadatel požádá o stavební povolení a nakládání s vodami u vodoprávního úřadu. Vodoprávní řízení může být zahájeno na základě předložené žádosti.

Z důvodu sjednocení státní správy ve vodním hospodářství jsou žádosti předkládány na formulářích, jejichž vzory uvádí vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu ve znění pozdějších předpisů. (Ministerstvo zemědělství, 2001)

Vodoprávní úřad po podání žádosti zahájí řízení o povolení stavby a nakládání s vodami. Každá žádost musí mít určité náležitosti a musí k ní být přiloženy přílohy, které jsou u každé žádosti vypsány. V případě, že žádost má nějaké vady nebo nejsou přiloženy všechny přílohy dle vyhlášky č. 432/2001 Sb., vodoprávní úřad řízení o žádosti přeruší, vyzve žadatele o její doplnění a určí mu dobu, do které musí doložit chybějící podklady. V případě, že uplyne doba pro dodání a žadatel

nepředloží vodoprávnímu úřadu chybějící dokumenty, vodoprávní úřad řízení zastaví. V případě doložení všech podkladů k žádosti vodoprávní úřad oznamuje zahájení řízení všem jemu známým účastníkům a současně nařizuje k projednání předložené žádosti ústní jednání a ohledání na místě. Ústní jednání správní orgán nařizuje v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. V případech, kdy může povolení vodoprávního úřadu ovlivnit vodní poměry v územních obvodech několika obcí, oznámí vodoprávní úřad termín a předmět ústního jednání veřejnou vyhláškou i u těchto obecních úřadů. Na ústním jednání – ohledání na místě - se sepisuje protokol. Ten obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. V případě, zasahuje-li povolení vodního díla nebo činnost do správních obvodů několika vodoprávních úřadů, k řízení je příslušný ten vodoprávní úřad, v jehož správním obvodu leží rozhodující – největší část tohoto vodního díla.

Poté vydává rozhodnutí o povolení stavby a povolení k nakládání s vodami, pokud je třeba. Povolení provedení stavby, která má sloužit k nakládání s vodami, může být vydáno jen v případě, že je povoleno odpovídající nakládání s vodami, nebo se nakládání s vodami povolí současně s povolením k provedení vodního díla.

Vodoprávní úřad v rozhodnutích o povolení stavby a nakládání s vodami stanoví povinnosti, podmínky, za kterých je vydává, účel, kterému má vodní dílo sloužit, orientační polohu vodního díla, účel nakládání s vodami, dobu povoleného nakládání, povolené množství nakládání s vodami, původ odebírané vody, typ odběrného objektu aj. Stanovené povinnosti musí být v souladu s vodním zákonem.

Provedení vodního díla, a to i změnu či zrušení, vodoprávní úřad povoluje dle § 15 vodního zákona. Vodní díla dle § 55 vodního zákona jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména:

- přehrady, hráze, vodní nádrže, jezy a zdrže,
- stavby, jimiž se upravují, mění nebo zřizují koryta vodních toků,
- stavby vodovodních řádů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok, kanalizačních objektů, čistíren odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací,
- stavby na ochranu před povodněmi,
- stavby k vodohospodářským melioracím, zavlažování a odvodňování pozemků,
- stavby, které se k plavebním účelům zřizují v korytech vodních toků nebo na jejich březích,
- stavby k využití vodní energie a energetického potenciálu,
- stavby odkališť,
- stavby sloužící k pozorování stavu povrchových nebo podzemních vod,
- studny,
- stavby k hrazení bystřin a strží, pokud zákon nestanoví jinak,
- jiné stavby potřebné k nakládání s vodami povolovanému podle § 8. (Vodní zákon, 2001)

Vymezení vodních děl v mnoha případech nezabrání pochybnostem, zda konkrétní stavba je vodním dílem, či ne. V případě takové situace o pochybnostech rozhodne ve vodoprávním řízení místně příslušný vodoprávní úřad. Místní příslušnost je dána místem, kde vodní dílo leží. Věcně příslušným vodoprávním úřadem je zásadně obecní úřad obce s rozšířenou působností. Výjimku činí § 105 odstavec 2 vodního zákona, kdy je příslušným úřadem újezdní úřad.

Po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení stavby vodního díla může stavebník stavbu zahájit. Před tím, než stavebník začne stavbu užívat jako stavbu dokončenou, případně část stavby, která je schopná samostatného užívání, pokud vyžadovala stavební povolení, je povinen na předepsaném formuláři oznámit vodoprávnímu úřadu záměr se započítím užívání stavby. Stavebník je toto povinen oznámit vodoprávnímu úřadu nejméně 30 dnů předem. Vodoprávní úřad vyzve stavebníka k závěrečné kontrolní prohlídce stavby, na které zkoumá, zda byla stavba provedena v souladu s územním rozhodnutím, podle vydaného stavebního povolení, ověřené

projektové dokumentace a v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů. Dále zkoumá, zda stavba nebo její užívání nebude ohrožovat život, veřejné zdraví osob, bezpečnost osob nebo životní prostředí. V případě, kdy by nebyla stavba provedena v souladu se stavebním povolením, ověřenou projektovou dokumentací, mohla by ohrožovat život a zdraví osob, zvířat anebo životní prostředí, vodoprávní úřad užívání stavby zakáže. Po odstranění nedostatků, pro které bylo užívání stavby zakázáno, může být s užíváním stavby započato až po písemném souhlasu vodoprávního úřadu. V případě nesplnění podmínek pro vznik práva začít s užíváním stavby vodoprávní úřad prohlásí rozhodnutím, že toto právo nevzniklo. Stavby, jejichž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit, či byli-li v rozhodnutí o povolení stavby stanoven zkušební provoz, mohou být užívány až na základě kolaudačního souhlasu. Kolaudační souhlas vydává úřad na základě žádosti stavebníka. Vodoprávní úřad do 15 ti dnů od podání žádosti stavebníka o kolaudační souhlas stanoví termín závěrečné prohlídky, která musí být provedena nejdéle do 60 ti dnů ode dne podání žádosti. Při závěrečné prohlídce vodoprávní úřad zkoumá stejné věci jako při užívání stavby. V případě závad, které by bránily bezpečnému užívání, vodoprávní úřad kolaudační souhlas nevydá a zakáže užívání stavby. Po odstranění závad, které stavebník oznámí písemně úřadu, který po ověření skutečností vydá kolaudační souhlas. Také je možné podat žádost o předčasné užívání stavby před jejím úplným dokončením. Toto povolení je časově omezené. (Doležal a kol., 2006)

Vodoprávní úřad v povoleních k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních stanoví limity vypouštěného znečištění u sledovaných ukazatelů, které jsou stanoveny v nařízení vlády č. 416/2010 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, a v nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod.

Jak stavební povolení, tak nakládání s vodami se povoluje fyzickým nebo právnickým osobám, a to na jejich žádost. Důležitá je skutečnost, že vodoprávní povolení se nevztahuje k osobě, ale k vodnímu dílu, a to na dobu, která je v povolení uvedena. Zdroje vody nemůže nikdo vlastnit až do chvíle, kdy jsou odebrány.

Povrchové a podzemní vody nejsou předmětem vlastnictví a nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku.

Níže je uveden přehled ustanovení paragrafů, pod kterými se dle dříve uvedených zákonů povolovaly dané činnosti.

Tab. č. 1: Přehled ustanovení paragrafů, kterými si povolovaly činnosti dle daných zákonů.¹

	z. č. 71/1870	z. č. 11/1955	z. č. 138/1973	z. č. 254/2001
nakládání s vodami	§ 17	§ 8	§ 8	§ 8
stavební povolení	§ 18	§ 8	§ 9	§ 15
souhlas se stavbou		§ 10	§ 13	§ 17
ochranná pásma vod. zdrojů		§ 14	§ 19	§ 30
havarijní plán			§ 26	§ 39
manipulační řád		§ 25	§ 9	§ 115
užívání stavby	§ 97			
kanalizační řád			§ 24	
vyjádření		§ 24	§ 14	§ 18

¹ Zdroj informací vlastní z dostupné literatury

5 Náplň činností vodoprávního úřadu Městského úřadu Přeštice

Obec s rozšířenou působností MěÚ Přeštice provádí výkon státní správy vodoprávního úřadu dle § 105 zákona č.254/2001 Sb., o vodách a zároveň provádí výkon státní správy vodoprávního úřadu jako obecního úřadu Obce s rozšířenou působností dle § 106 tohoto zákona.

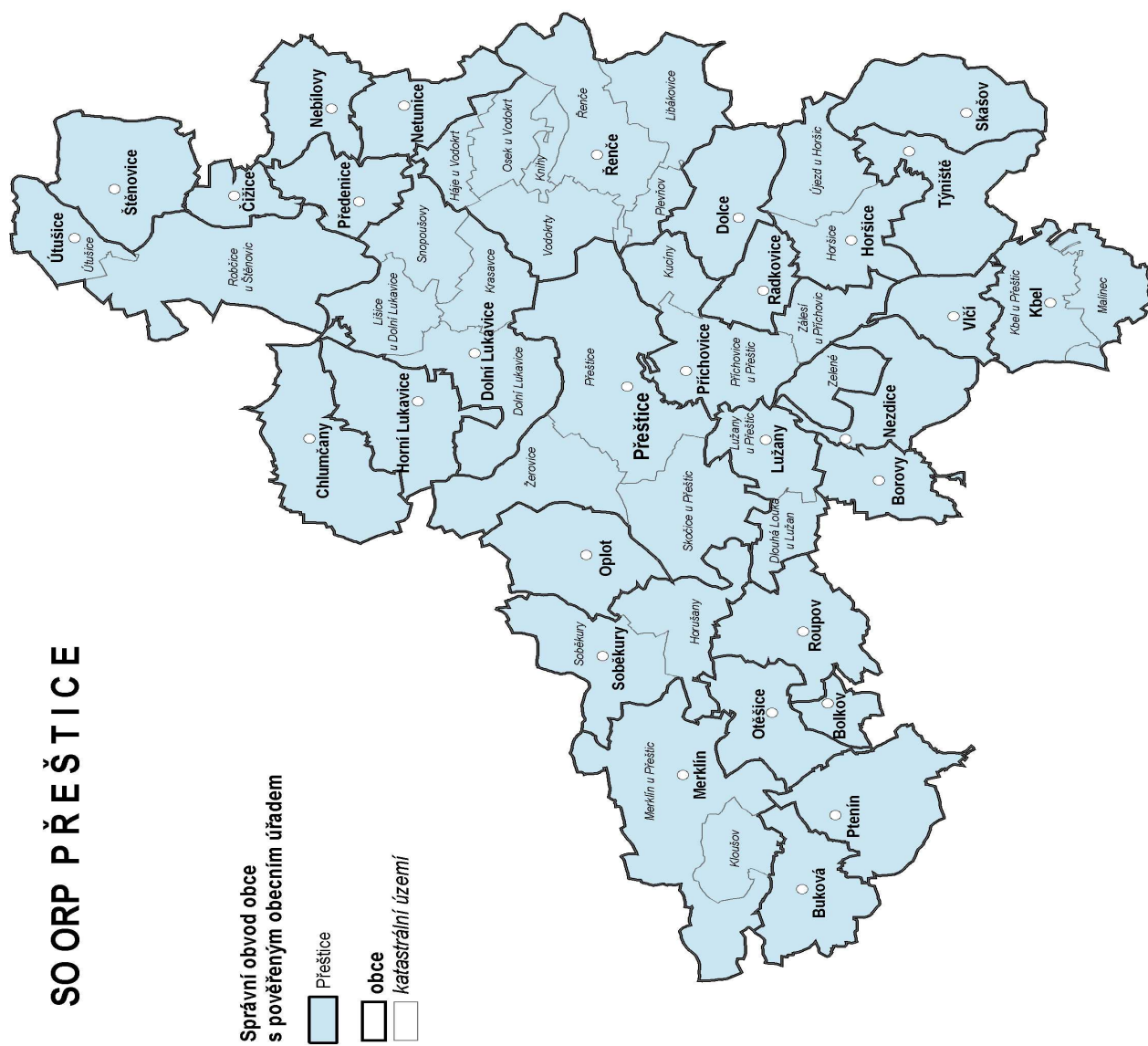
Městský úřad Přeštice plní úkoly v samostatné působnosti pro město Přeštice a jeho části Skočice, Zastávka a Žerovice.

Státní správu v přenesené působnosti vykonává Městský úřad Přeštice v rozsahu zákona o obcích na základě vyhlášky č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností pro obce:

Bolkov, Borovy, Buková, Čižice, Dolce, Dolní Lukavice, Horní Lukavice, Horšice, Chlumčany, Kbel, Lužany, Merklín, Nebílovy, Netunice, Nezdice, Oplot, Otěšice, Předenice, Přeštice, Příchovice, Ptenín, Radkovice, Roupov, Řenče, Skašov, Soběkury, Štěnovice, Týniště, Útušice, Vlčí včetně jejich místních částí. Obce a jejich části:

- Dolní Lukavice – Krasavce, Lišice, Snopoušovy
- Horšice – Újez u Horšic
- Chlumčany - Hradčany
- Kbel – Babice, Malinec, Mečkov, Nová Ves
- Lužany – Dlouhá Louka, Zelené, Zelená Hora
- Merklín - Kloušov
- Přeštice- Skočice, Zastávka, Žerovice
- Příchovice – Kucíny, Zálesí
- Řenče- Háje, Knihy, Osek, Libákovice, Plevňov, Vodokrty
- Soběkury - Horušany
- Útušice - Robčice
- Vlčí

Obr. č. 1: správní obvod Obce s rozšířenou působností Přeštice²

² Zdroj informací Český statistický úřad

Následné tabulky a obrázky na stranách 49 – 57 zachycují přehled činností vodoprávního úřadu Přeštice – Obce s rozšířenou působností dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a zhodnocení jednotlivých činností za období let 2009 – 2012.

Další obrázky o činnosti vodoprávního úřadu u obcí spadajících do správního obvodu Obce s rozšířenou působností Přeštice jsou uvedeny v příloze č. 1 této bakalářské práce.

Vodoprávním úřadem jsou prováděny úkony, které vycházejí z činnosti popsané v předchozí kapitole číslo 4 Činnost Obce s rozšířenou působností dle zákona č. 254/2001 Sb., na stranách č. 37 – 40. Do vydávání rozhodnutí o povolení stavby podle ustanovení § 15 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách v platném znění jsou zahrnuty stavby podléhající ustanovení § 55 vodního zákona a to vodní díla, která jsou popsána též v předchozí kapitole na stranách č. 41 – 42 současně s povolením k nakládání s vodami povrchovými či podzemními dle ustanovení § 8 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Do stavebního povolení jsou zahrnuty i stavby vodovodních řadů a kanalizačních stok, rybníků, malých vodních nádrží, poldrů, stavby studní. Samostatné nakládání s vodami zahrnuje povolení k nakládání s podzemními vodami dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) bod 1 k jejich odběru, která se prováděla po Euronovele vodního zákona č. 20/2004 Sb., nakládání s povrchovými vodami dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 k jejich odběru, například odběr z vodních toků. Dále souhlasy podle ustanovení § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, které jsou vodoprávním úřadem Přeštice prováděny velmi často. Jejich potřeba vydání je popsána v předchozí kapitole na straně č. 38. Sloupec vyjádření zahrnuje vyjádření ke stavbám a investičním činnostem, která vodoprávní úřad vydává na žádost investora či stavebníka. Rozhodnutím se vydávají havarijní plány, které mají za povinnost vypracovat uživatelé, jež zacházejí se závadnými látkami ve větší míře, nebo kdyby bylo zacházení s nimi spojeno se zvýšeným nebezpečím pro podzemní, nebo povrchové vody. Též manipulační řády k vodním dílům, což jsou soubory zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, a stavební povolení k vodnímu dílu, a to k malým vodním nádržím či náhonům, se schvalují rozhodnutím. Kanalizační řády, vyhotovují obce za účelem stanovení podmínek, za nichž se producentům odpadních vod povoluje vypouštět do kanalizace odpadní vody z určeného místa, v určitém množství

a v určité koncentraci znečištění, které vodoprávní úřad též schvaluje rozhodnutím. Sdělení vodoprávního úřadu zahrnuje vyjádření či sdělení k věcem, činnostem či stavbám. Závazná stanoviska jsou vydávána vodoprávním úřadem pro potřeby jiných správních orgánů při umístování, povolování, užívání a odstraňování staveb, pokud mohou být dotčeny zájmy zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, a nevydává se, pokud vodoprávní úřad v dané věci bude vydávat souhlas podle ustanovení § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. Do ostatních rozhodnutí jsou zahrnuta usnesení o přerušení vodoprávního řízení a zastavení vodoprávního řízení. Kolaudace, kolaudační souhlas, užívání staveb, vodoprávní úřad vydává na žádost stavebníka, po předchozím místním šetření a ohledání na místě. Bez toho by stavebním nemohl uvedenou stavbu užívat. Dále je do tabulek zahrnuto stanovování ochranných pásem vodních zdrojů I. a II. stupně, sloužící k ochraně vydatnosti, zdravotní nezávadnosti a jakosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod, které jsou využívány nebo využitelné pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou.

Tab. č. 2: Vybraná činnost ORP Přeštice v roce 2009 (zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí)

	SP+N ³	N ⁴ (samost.)	S ⁵	V ⁶	HP ⁷	MŘ ⁸	KŘ ⁹	SD ¹⁰	ZS ¹¹	K ¹²	O ¹³	OPVZ ¹⁴
Bolkov		2										
Borovy	2	4						1		2		
Buková	1									3		
Čížice	2	4	2	1				6		2	1	
Dolce		11										
Dolní Lukavice	3	6						4		2		
Horní Lukavice	2	2	4					2		1		
Horšice	2	1	1	1			1					
Chlumčany	4	20	4					1		1		
Kbel		1	1									
Lužany	4	6								2		
Merklín	3	2	1					2				
Nebílovy	4	8						4			1	
Netunice		1						2				
Nezdice	1	4								1		
Oplot			1					2				
Otěšice										1		
Předenice	3	5	2	1				4				
Přeštice	8	4	5					15		4		
Příchovice	4	4	4									
Ptenín												
Radkovice		1									2	
Roupov	2							2				
Řenče	3	21						4		2	2	
Skašov	5	12										
Soběkury	2	5						2				
Štěnovice	4	6	9	1				10		3	1	
Týniště												
Útušice	1	7	2								2	
Vlčí												

³ Stavební povolení, nakládání s vodami.

⁴ Samostatné nakládání

⁵ Souhlas podle § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách

⁶ Vyjádření podle § 18 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách

⁷ Havarijní plány

⁸ Manipulační řády

⁹ Kanalizační řády

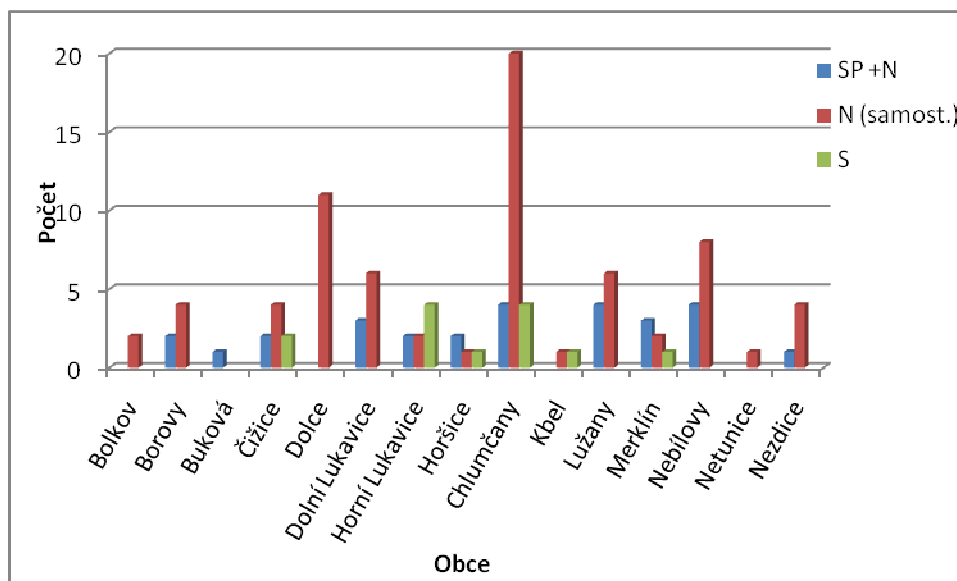
¹⁰ Sdělení

¹¹ Závazná stanoviska

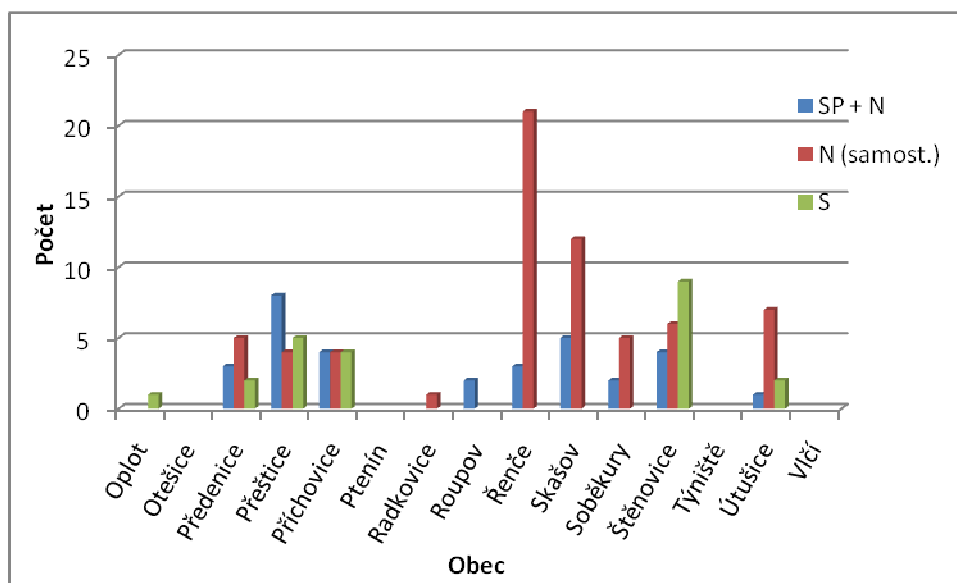
¹² Kolaudace, užívání

¹³ Ostatní rozhodnutí

¹⁴ Ochranná pásma vodního zdroje

Obr. č. 2: Znárodnění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2009.¹⁵

Obr. č. 3: Znárodnění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2009.¹⁶

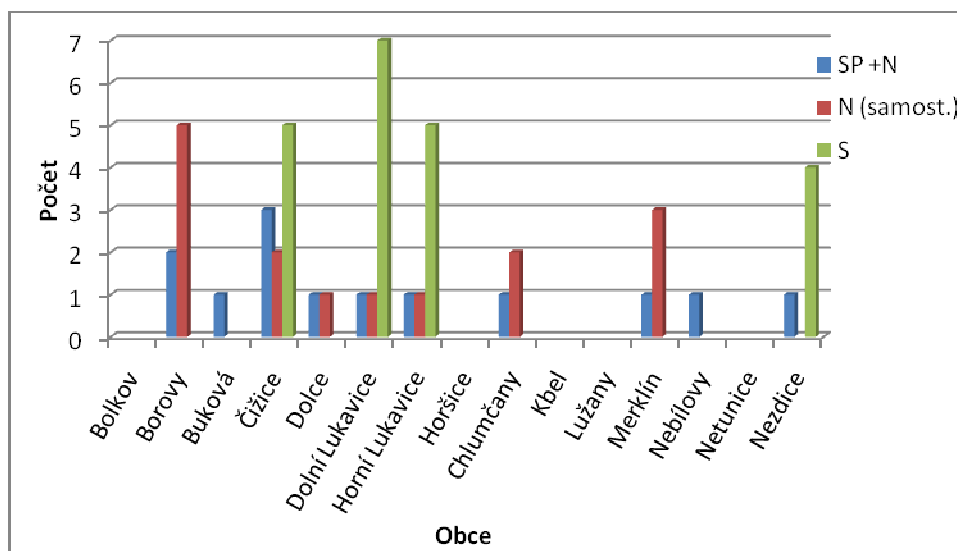
¹⁵ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

¹⁶ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

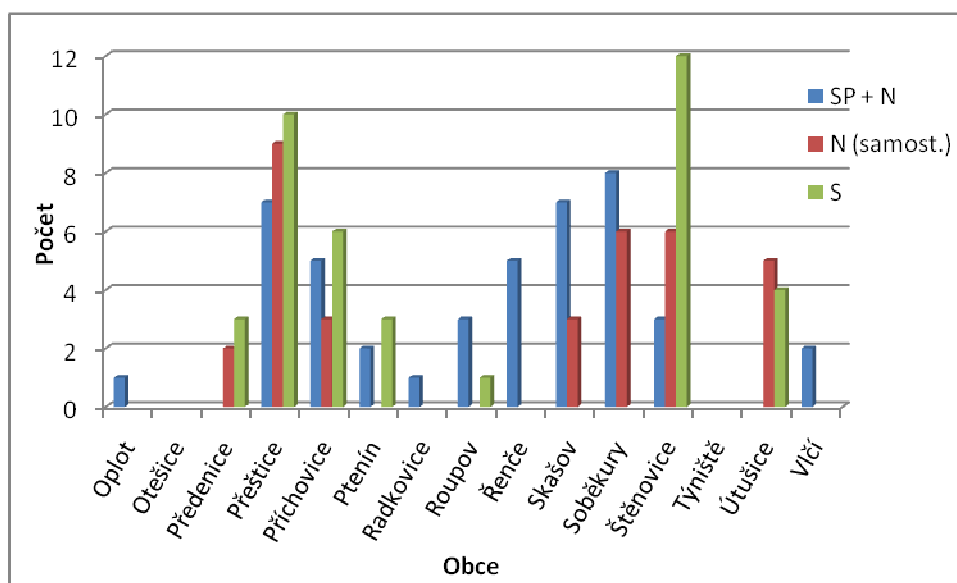
Tab. č. 3: Vybraná činnost ORP Přeštice v roce 2010.¹⁷

	SP+N	N (samost.)	S	V	HP	MŘ	KŘ	SD	ZS	K	O	OPVZ
Bolkov								1				
Borovy	2	5						2	1		2	
Buková	1							1		1		
Čížice	3	2	5					10	5	2	2	
Dolce	1	1										
Dolní Lukavice	1	1	7					3	2	2	2	
Horní Lukavice	1	1	5					4	1	1	1	
Horšice										1		
Chlumčany	1	2							1	2		
Kbel									2			
Lužany								1	1	3		
Merklín	1	3			1		1	5				
Nebílovy	1							3	2	1	2	
Netunice								1				
Nezdice	1		4									
Oplot	1							1	1	2		
Otěšice												
Předenice		2	3					3		4	2	
Přeštice	7	9	10		4		1	10	6	4	5	
Příchovice	5	3	6					2	5	2		
Ptenín	2		3							1		
Radkovice	1											
Roupov	3		1				1	1				
Řeňče	5							1	2	1	1	
Skašov	7	3					1			1		
Soběkury	8	6						1		2		
Štěnovice	3	6	12					8	5	4	2	
Týniště										1		
Útušice		5	4						4	4	2	
Vlčí	2											

¹⁷ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

Obr. č. 4: Znáznornění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2010.¹⁸

Obr. č. 5: Znáznornění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2010.¹⁹

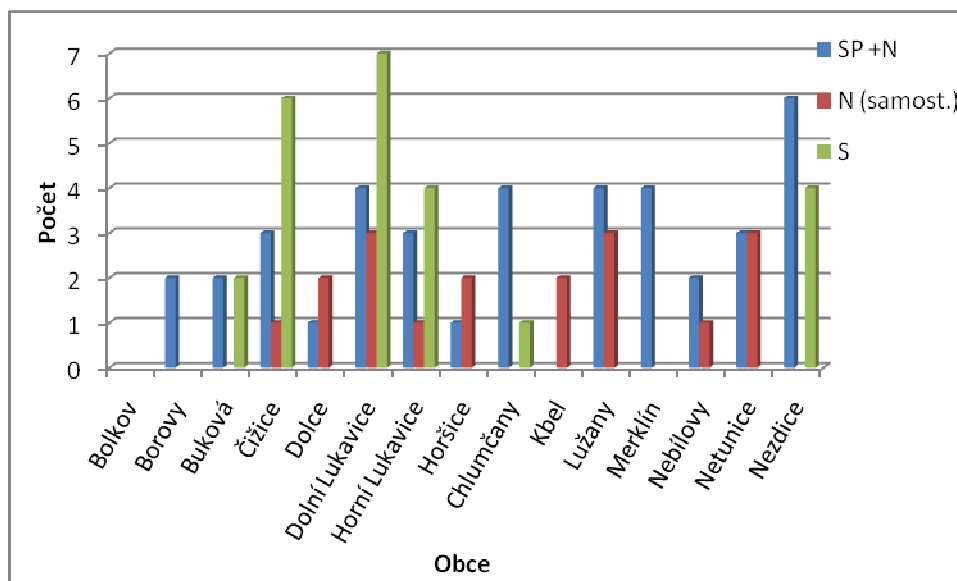
¹⁸ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

¹⁹ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

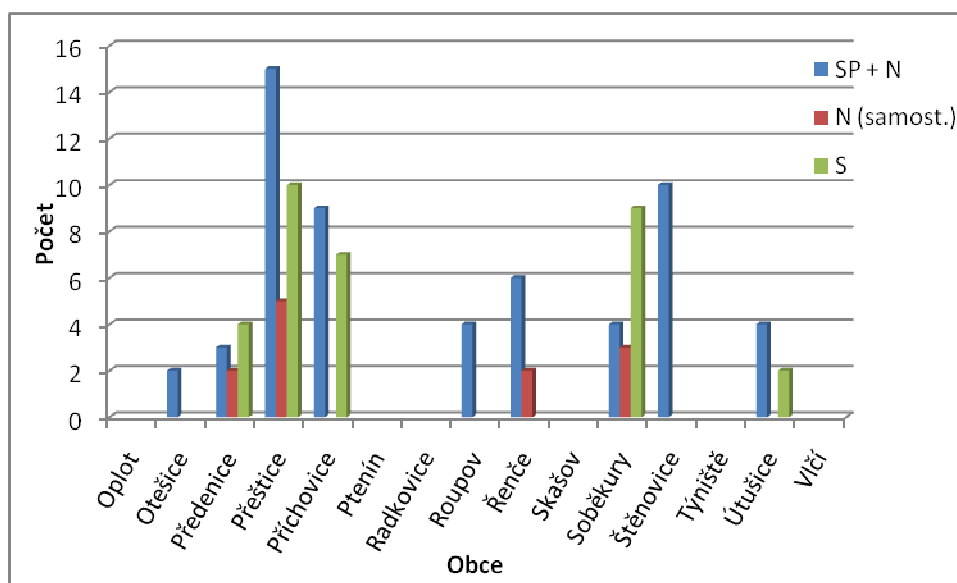
Tab. č. 4: Vybraná činnost ORP Přeštice v roce 2011.²⁰

	SP+N	N (samost.)	S	V	HP	MŘ	KŘ	SD	ZS	K	O	OPVZ
Bolkov								1		2		
Borovy	2									1	2	
Buková	2		2					1	1	2		
Čížice	3	1	6		1			10	4	3	1	
Dolce	1	2						2				
Dolní Lukavice	4	3	7					4	5	4	5	
Horní Lukavice	3	1	4					5	2		2	
Horšice	1	2								1	3	
Chlumčany	4		1						2		3	
Kbel		2								2		
Lužany	4	3						1		4		
Merklín	4				1			2			2	
Nebílovy	2	1							2	1	1	
Netunice	3	3							2	2		
Nezdice	6		4						3			
Oplot								1		1	2	
Otěšice	2											
Předenice	3	2	4					3	2	3	2	
Přeštice	15	5	10		3			12	10	5		
Příchovice	9		7					2	5	2		
Ptenín						1		1				
Radkovice										2		
Roupov	4							1	4	1		
Řeňče	6	2							3	3	4	
Skašov									2	1		
Soběkury	4	3	9			2			5		1	
Štěnovice	10				2				9		1	
Týniště												
Útušice	4		2					2	4		3	
Vlčí												

²⁰ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

Obr. č. 6: Znázornění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2011.²¹

Obr. č. 7: Znázornění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2011.²²

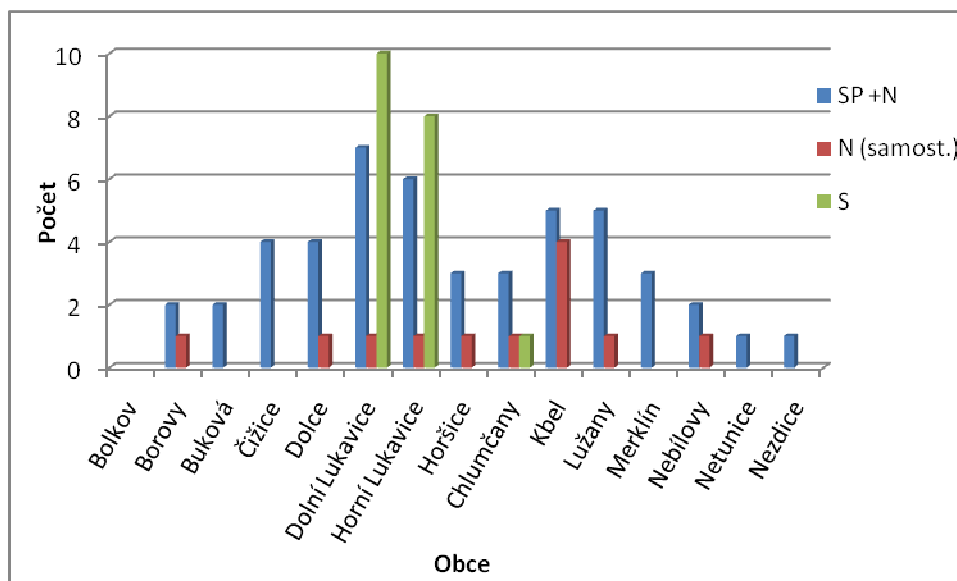
²¹ Zdroj informací Městský úřad Přeštica, odbor životního prostředí

²² Zdroj informací Městský úřad Přeštica, odbor životního prostředí

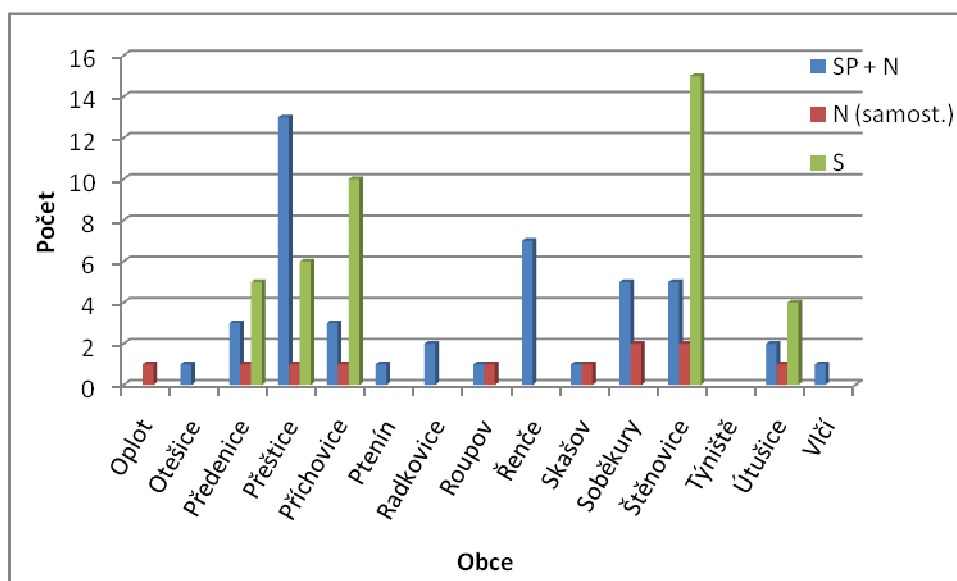
Tab. č. 5: Vybraná činnost ORP Přeštice v roce 2012²³

	SP+N	N (samost.)	S	V	HP	MŘ	KŘ	SD	ZS	K	O	OPVZ
Bolkov												
Borovy	2	1					1	1		1		
Buková	2							2	1			
Čížice	4							2	1			
Dolce	4	1						1	1			
Dolní Lukavice	7	1	10			1		2	8	4	1	
Horní Lukavice	6	1	8				1	2	4	4	2	
Horšice	3	1					1	1				1
Chlumčany	3	1	1				2	2	1	1		
Kbel	5	4					1	2	2		1	
Lužany	5	1				1		3		2		
Merklín	3							4		3	2	
Nebílovy	2	1				1	1	1	1	1		
Netunice	1							1	1	3	1	
Nezdice	1							2		1		
Oplot		1										
Otěšice	1							1				
Předenice	3	1	5					3	5	1		
Přeštice	13	1	6		1		3	10	5	4		1
Příchovice	3	1	10			1	1	4	5	1		
Ptenín	1							1				
Radkovice	2											
Roupov	1	1						1	1			
Řenče	7							1		3		
Skašov	1	1						1				
Soběkury	5	2					2	2		2		
Štěnovice	5	2	15				1	4	15			
Týniště												
Útušice	2	1	4		1		1	2	6			
Vlčí	1											

²³ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

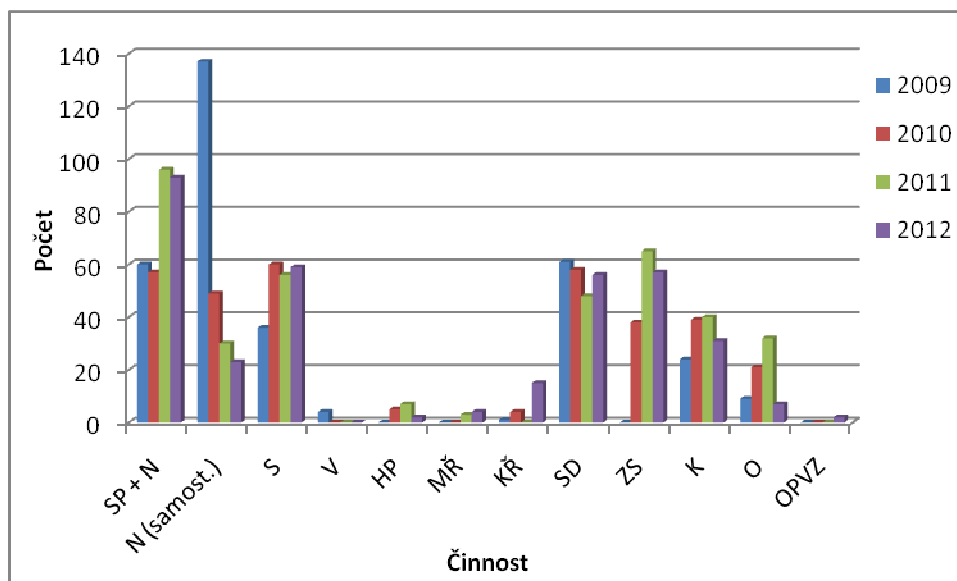
Obr. č. 8: Znárodnění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2012.²⁴

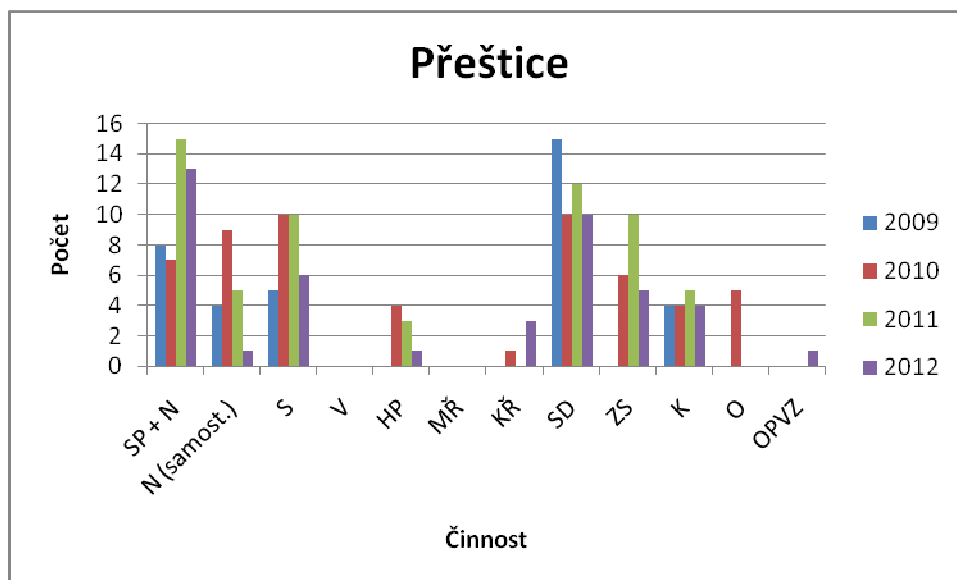
Obr. č. 9: Znárodnění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatné nakládání s vodami a souhlasy dle § 17 vodního zákona u vybraných obcí v roce 2012.²⁵

²⁴ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

²⁵ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

Obr. č. 10: Znárodnění počtu provedených stavebních povolení k nakládání s vodami, samostatných nakládání s vodami, souhlasů dle § 17 vodního zákona, vyjádření, schválených havarijních plánů, schválených manipulačních řádů, schválených kanalizačních řádů, sdělení, závazných stanovisek, kolaudací, ochranných pásem vodních zdrojů a ostatních činností na Obci s rozšířenou působností Přeštice v letech 2009 - 2012.²⁶

Obr. č. 11: Přehled počtů provedených vybraných činností ORP Přeštice pro město Přeštice v letech 2009 – 2012.²⁷

²⁶ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

²⁷ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

6 Diskuze

Činnost vodoprávního úřadu je velmi rozsáhlá a komplikovaná. Nejvíce je zaměřena na povolování staveb – vodních děl a povolování nakládání s vodami, a to jak k jejich odběru, akumulaci u malých vodních nádrží, využití jejich energetického potenciálu, tak k vypouštění odpadních vod do vod povrchových, podzemních nebo do kanalizace pro veřejnou potřebu. V menší míře stanovuje minimální zůstatkový průtok, ochranná pásma vodních zdrojů, schvaluje kanalizační řády, manipulační řády vodních děl a havarijní plány. V malé míře rozhoduje v pochybnostech, zda jde o vodní dílo, zda jde o hranici koryta vodního toku. Také správní trestání na úseku vodního zákona je prováděno ve velmi malé míře. Možnou příčinou je zahlcení úředníků legislativou, a u některých vodoprávních úřadů i malý stav, kdy činnost vykonává pouze 1 úředník a pak není dostatečný časový prostor pro místní šetření a terénní obchůzky, které by odhalovaly nedodržování povinností plynoucí buď přímo z vodního zákona, nebo z rozhodnutí vydaných vodoprávním úřadem dle vodního zákona a byly by postižitelné dle legislativy.

Vodoprávní úřad musí v příslušných vodoprávních rozhodnutích posoudit vliv požadovaného nakládání s vodami včetně již povoleného nakládání s vodami, na vodní zdroje, na vodní ekosystémy a na ně vázané suchozemské ekosystémy. Povolení může být vydáno jen v případech, kdy při povoleném nakládání s vodami bude řádně zajištěna ochrana veřejných zájmů. Úřad vydává taková povolení, která jsou účelná a hospodárná s ohledem na trvalou udržitelnost užívání povrchových a podzemních vod jako obnovitelného přírodního zdroje. Vodní zákon přímo vyžaduje, aby povolení k nakládání s vodami přispívala k jejich ochraně.

Na vodoprávním úřadu v Přešticích jsou ve velké míře vydávány souhlasy podle § 17 vodního zákona, jeho potřeba vydání je popsána v kapitole 4 Činnost obce s rozšířenou působností dle zákona č. 254/2001 Sb., na straně č. 38, a to díky tomu, že významný vodní tok Úhlava, který protéká některými obcemi spadajícími do působnosti Obce s rozšířenou působností Přeštice, byl prohlášen za vodárenský tok sloužící k zásobování pitnou vodou města Plzně. Chráněno je celé povodí. Pro bezprostřední zabezpečení odběru byla vyhlášena pásma hygienické ochrany 1. a 2.

stupně, ty zahrnují území podél toku od soutoku s Radbuzou po Horní Lukavici. Pásmo hygienické ochrany 3. stupně tvoří celé povodí.

V roce 2009 na vodoprávním úřadu Přeštice dobíhalo vydávání povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, které přinesla Euronovela vodního zákona č. 20/2004 Sb., která v ustanovení čl. II bodu 2 časově omezila platnost povolení k odběru povrchových nebo podzemních vod s výjimkou povolení k odběrům podzemních vod ze zdrojů určených pro individuální zásobování domácností pitnou vodou, a povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, která nabyla právní moci do 31. prosince 2001. Povolení zanikala nejpozději dnem 1. ledna 2008, pokud nezanikla uplynutím doby, na kterou byla udělena, byla-li tato doba kratší. V této souvislosti, zejména díky mediální kampani, navštěvovali úřad i lidé, kteří měli studnu vybudovanou v letech 1955 – 2001, podzemní vody odebírali pro individuální zásobování domácností a při návštěvě úřadu zjistili, že nemají potřebná povolení k nakládání s podzemními vodami. Pro uvedení tohoto stavu do souladu s platnými právními předpisy bylo nutné, aby vodoprávnímu úřadu předložili doklady, a to: zjednodušenou dokumentaci skutečného provedení stavby studny, v případě, kdy se projektová dokumentace nedochovala a pro odběr podzemní vody žádost o povolení k odběru podzemních vod pro potřeby jednotlivých občanů včetně příloh.

Při porovnání výčtu povinností, které jsou uvedeny v bakalářské práci v kapitole 4. Činnost Obce s rozšířenou působností dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách vodoprávního úřadu Obce s rozšířenou působností Přeštice dle legislativy a skutečností je zjištěno, že i některé činnosti dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách nejsou vodoprávním úřadem vůbec prováděny, jako například povolení k nakládání s podzemními vodami k umělému obohacování podzemních zdrojů vod povrchovou vodou podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) bodu 4, povolení k užívání důlní vody jako náhradního zdroje podle zvláštního zákona například zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. f), ohlášení vodních děl podle ustanovení § 15a, stanovení minimální hladiny podzemí vody podle ustanovení § 37. Nestanovovaly se podmínky pro vypouštění důlních vod do vod povrchových nebo podzemních nebo jeho změnu ustanovení § 38 odst. 3.

V tabulkách a obrázcích na stranách č. 49– 57 této bakalářské práce jsou uvedené počty vybraných činností vodoprávního úřadu Obce s rozšířenou působností Přeštice v letech 2009 – 2012. Z tabulky č. 1 činnost vodoprávního úřadu v roce 2009 a obrázků č. 1, č. 2 a č. 3 je viditelné, že úřad ještě zpracovával žádosti o povolení k nakládání s vodami související s Euronovelou vodního zákona č. 20/2004 Sb., kdy se na úřadě v roce 2007 shromáždilo mnoho žádostí od fyzických a právnických osob, které nakládaly s podzemními vodami. Fyzické osoby bez příslušného povolení k nakládání s podzemními vodami a právnické osoby, kterým povolení k nakládání s podzemními vodami zaniklo. (PO žádali o prodloužení k nakládání s podzemními vodami).

Z tabulky č. 2 - činnost vodoprávního úřadu v roce 2010 a obrázků v příloze č. 1 této bakalářské práce je viditelné, že po novele vodního zákona č. 150/2010 Sb., která platila od 1. 8. 2010 začal vodoprávní úřad vydávat závazná stanoviska dle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, která jsou podkladem pro vydávání rozhodnutí ve správních řízeních vedených podle zákona o ochraně přírody a krajiny, horního zákona a zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě a také podle stavebního zákona při umístování, užívání či odstraňování staveb, pokud mohou být dotčeny zájmy podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách.

Na obrázku č. 9 je ukázán přehled celkového počtu vybraných úkonů na vodoprávním úřadu Obce s rozšířenou působností Přeštice v letech 2009 – 2012, a to:

- v roce 2009 bylo provedeno 322 vybraných úkonů,
- v roce 2010 bylo provedeno 331 vybraných úkonů,
- v roce 2011 bylo provedeno 377 vybraných úkonů,
- v roce 2012 bylo provedeno 349 vybraných úkonů.

Přehled počtů provedených vybraných činností vodoprávního úřadu Obce s rozšířenou působností Přeštice u obcí spadajících do správního obvodu Obce s rozšířenou působností Přeštice v letech 2009 – 2012 je uveden formou obrázků v příloze č. 1 této bakalářské práce, ze kterých je viditelné, které obce jsou v překotném stavebním rozvoji a které naopak nejsou stavebním rozvojem dotčeny. Příkladem konzervativnějšího přístupu ke stavebnímu rozvoji jsou obce Týniště a Vlčí. Z činnosti vodoprávního úřadu byla provedena v obci Týniště jedna

kolaudace stavby vodního díla v roce 2010 a v obci Vlčí byla vydána 2 rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami současně s povolením stavby vodního díla v roce 2010 a 1 rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami v roce 2012. Naopak v obcích Štěnovice, Dolní Lukavice a Horní Lukavice je z počtu provedených souhlasů dle ustanovení § 17 vodního zákona a závazných stanovisek dle ustanovení § 104 odst. 9 vodního zákona patrné, že k rozvoji obcí dochází.

7 Závěr

První část práce seznamuje s významným právním předpisem upravujícím vodohospodářské poměry na území tehdejšího Rakouska-Uherska, a to vodním zákonem z roku 1870, který byl v platnosti po dobu neuvěřitelných 85 let.

Jeho nástupce z let 1955 a 1973 popisuje rovněž samostatná podkapitola. Chronologickým postupem se dostaneme až k současné právní úpravě, která představuje zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, který vznikl v důsledku změny společenských poměrů po listopadu 1989. Tento zákon je v oblasti vodního práva nejdůležitějším předpisem, proto je rozboru činnosti Obce s rozšířenou působností podle něj věnována samostatná kapitola, v níž se dozvíme, jaké činnosti vodoprávní úřad Obce s rozšířenou působností podle něj provádí.

Vodoprávní úřad svojí činností nemalou měrou přispívá k ochraně životního prostředí a jejímu zlepšování, dá se dokonce říci, že má zásadní vliv na budoucí vývoj některých lokalit s ohledem na bezprostřední vliv některých činností či staveb vodoprávním úřadem povolených, či naopak zakazovaných. Činnost vodoprávního úřadu není ze strany veřejnosti zcela doceněna, dá se říci, že je doceněna zcela minimálně, a to ještě pouze v případech bezprostředních dopadů na konkrétní jednotlivce - povodně, nedostatek vody, havárie. Málokterá věc je důležitější než voda, z tohoto důvodu vodoprávní úřad hraje zásadní roli v životě nás všech a tato role se s výhledem na další vývoj klimatu a hydrologických poměrů bude dále zvyšovat.

Vodoprávní úřad musí provádět svoji činnost v souladu se všemi platnými právními předpisy: zákony, nařízeními vlády, vyhláškami, atd., jistým způsobem musí předjímat věci budoucí a s těmito předpoklady pracovat již při současném rozhodování.

Do budoucna je potřeba „vykořenit“ zažitě zvyklosti o uvědomování si pouze svých práv, ale i o potřebě svých povinností. Environmentální politika státu musí směřovat k ještě větší povědomosti a nutnosti ochrany vod a životního prostředí. Považuji za potřebné více prohlubovat povědomí všech úředníků vodoprávních úřadů o otázkách ochrany životního prostředí se zřetelem na jejich konkrétní činnost, vzdělávat

a motivovat je v jejich oboru. Vždyť význam vodoprávních úřadů roste nejen v České republice, ale i v ostatních zemích Evropské unie.

8 Bibliografie

ČESKÝ ZEMSKÝ ZÁKON č. 71/1870, o tom, kterak lze vody užívati, ji svozovati a jí se brániti ze dne 28. srpna 1870, 23 s.

DOLEŽAL, J., MAREČEK, J., SEDLÁČKOVÁ, V., aj. Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami, Linde Praha, a.s., Právnické a ekonomické nakladatelství a knihkupectví, 2006, 703 s., ISBN 80-7201-626-1.

HORAČEK, Z., KRÁL, M., STRNAD, Z., aj. Vodní zákon č. 254/2001 Sb., v úplném znění s komentářem, Sondy, s.r.o., Praha, 2011, 422 s., ISBN 978-80-86846-39-2.

CHALOUPKA a kolektiv. Zákon o vodovodech a kanalizacích č. 274/2001 Sb., v úplném znění s rozšířeným komentářem, Sondy, s.r.o., Praha, 2007, 134 s., ISBN 978-80-86846-22-4.

KREUZ, P., MARTINOVSKÝ, I. Vladislavské zřízení zemské a navazující prameny, Univerzita Hradec Králové, Scriptorium, 2007, 528 s.

KULT, A. Stručný úvod do římského vodního práva a jeho zásad. Vodařské zprávy ČVTVHS – Vodní hospodářství 4/2008, 2008, 132–135 s.

MAZÁČ, J. O vodním zákonu a jeho navrhované opravě. Přednáška z 30. ledna 1911.

MORAVSKÝ ZEMSKÝ ZÁKON č. 65/1870, o používání i provádění vod i ochraně proti ním, ze dne 28. srpna 1870, 11 s.

NIETSCHEOVÁ, J., KOUKALOVÁ, V. Vodoprávní předpisy, stavební právo, Praha, ABF – nakladatelství ARCH, 2009, 184 s., ISBN 978-80-86905-49-5, ISSN 1211-6386.

PROCHÁZKA, B. České vodní právo, systematický výklad norem českého zákona vodního se zřetelem k úchytkám vodního zákona moravského a slezského. Sušice, Knihkárna Emanuela Stivína a synů v Praze, 1925, 495 s.

PUNČOCHÁŘ, P. a kolektiv. Zákon o vodách č. 254/2001 Sb., v úplném znění k 23. lednu 2004 s rozšířeným komentářem, SONDY, s.r.o. Praha, 2004, ISBN 80-86846-00-8, 392 s.

SBÍRKA zákonů, nařízení a předpisů pro státní službu stavební v Republice československé, svazek II. VODNÍ STAVBY, vydáno péčí Ministerstva veřejných prací, nákladem a tiskem Státní knihtiskárny v Praze, 1925, 982 s.

SLEZKÝ ZEMSKÝ ZÁKON č. 51/1870, o používání i provádění vod i obraně proti ním, ze dne 28. srpna 1870, 4 s.

ŠILAR, J., BÖHM, A. Vodní zákon a související předpisy. Státní zemědělské nakladatelství, Praha, SZN 1977, 319 s.

ŠEMBERA, J. Systém řízení vodního hospodářství. Ministerstvo lesního a vodního hospodářství ČSR v Praze, 1979, 216 s., 07-085-79 – 05/01.

TUREČEK, K. a kolektiv. Zákon o vodách č. 254/2001 Sb., s rozšířeným komentářem a prováděcími předpisy, Praha: SONDY, s.r.o., Praha, 2003, 611 s., ISBN 80-903134-3-4.

VÝNOS míst. čes. ze dne 12. února 1901 čís. 202.558 z r. 1900. č. 223 – bezodkladné přidělení žádostí za povolení vodních staveb znalcům, 1 s.

VÝNOS ministerstva orby ze dne 7. června 1907 č. 14.313 – pokyny o provádění vodoprávního řízení, 4 s.

Sbírka zákonů České republiky

ZÁKON č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, Česká národní rada, 1969, 4 s.

ZÁKON č. 20/2004 Sb., o vodách, Parlament České republiky, 2003, 19 s.

ZÁKON č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, Národní shromáždění republiky, 1955, 43 s.

ZÁKON č. 500/2004 Sb., správní řád, Parlament České republiky, 2004, stav k 23. 3. 2009, 46 s.

VYHLÁŠKA č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvo zemědělství, 2001, 28 s.

Český statistický úřad, [online] Krajská správa ČSÚ v Plzni, 2013 [cit. 18. 3. 2013], dostupné z: http://www.czso.cz/xp/redakce.nsf/i/so_orp_prestice

PRAŽÁK, G. Wasserrechtliche Kompetenzfragen. [online]. 1892 [cit. 24. 3. 2012], dostupné z: <http://dlib-pr.mpiet.mpg.de>

RANDA, A. Das österreichische Wasserrecht mit Bezug auf die ungarische und ausländische Wassergesetzgebungen. [online]. 1891 [cit. 24. 3. 2012], dostupné z: <http://dlib-pr.mpiet.mpg.de>

Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch vom 1. Juni 1811 (ABGB), [online].[cit. 18. 3. 2013], dostupné z: <http://www.ibiblio.org/ais/abgb2.htm#i2a>

9 Seznam obrázků

OBR. Č. 1: SPRÁVNÍ OBLAST OBCE S ROZŠÍŘENOU PŮSOBNOSTÍ PŘEŠTICE.....	46
OBR. Č. 2: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2009.....	50
OBR. Č. 3: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2009.....	50
OBR. Č. 4: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2010.....	52
OBR. Č. 5: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2010.....	52
OBR. Č. 6: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2011.....	54
OBR. Č. 7: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2011.....	54
OBR. Č. 8: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2012.....	56
OBR. Č. 9: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÉ NAKLÁDÁNÍ S VODAMI A SOUHLASY DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA U VYBRANÝCH OBCÍ V ROCE 2012.....	56
OBR. Č. 10: ZNÁZORNĚNÍ POČTU PROVEDENÝCH STAVEBNÍCH POVOLENÍ K NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SAMOSTATNÝCH NAKLÁDÁNÍ S VODAMI, SOUHLASŮ DLE § 17 VODNÍHO ZÁKONA, VYJÁDŘENÍ, SCHVÁLENÝCH HAVARIJNÍCH PLÁNŮ, SCHVÁLENÝCH MANIPULAČNÍCH ŘÁDŮ, SCHVÁLENÝCH KANALIZAČNÍCH ŘÁDŮ, SDĚLENÍ, ZÁVAZNÝCH STANOVISEK, KOLAUDACÍ, OCHRANNÝCH PÁSEM VODNÍCH ZDROJŮ A	

OSTATNÍCH ČINNOSTÍ NA OBCI S ROZŠÍŘENOU PŮSOBNOSTÍ PŘEŠTICE V LETECH 2009 - 2012.....	57
OBR. Č. 11: PŘEHLED POČTŮ PROVEDENÝCH VYBRANÝCH ČINNOSTÍ ORP PŘEŠTICE PRO MĚSTO PŘEŠTICE V LETECH 2009 – 2012.....	57

10 Seznam tabulek

TAB. Č. 1: PŘEHLED USTANOVENÍ PARAGRAFŮ, KTERÝMI SI POVOLOVALY ČINNOSTI DLE DANÝCH ZÁKONŮ.	44
TAB. Č. 2: VYBRANÁ ČINNOST ORP PŘEŠTICE V ROCE 2009 (ZDROJ INFORMACÍ MĚSTSKÝ ÚŘAD PŘEŠTICE, ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ)	49
TAB. Č. 3: VYBRANÁ ČINNOST ORP PŘEŠTICE V ROCE 2010.....	51
TAB. Č. 4: VYBRANÁ ČINNOST ORP PŘEŠTICE V ROCE 2011.....	53
TAB. Č. 5: VYBRANÁ ČINNOST ORP PŘEŠTICE V ROCE 2012.....	55

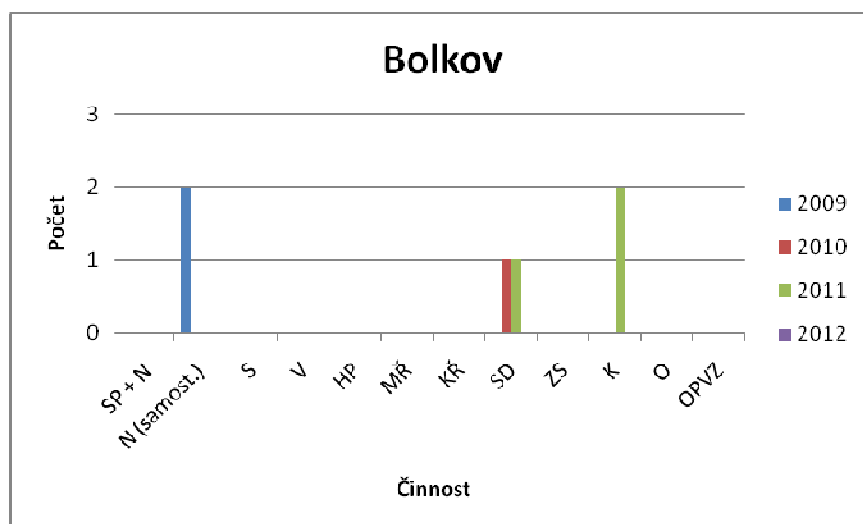
11 Seznam příloh

Příloha č. 1: přehled počtů provedených vybraných činností vodoprávního úřadu Obce s rozšířenou působností Přeštice u obcí spadající do správního obvodu Obce s rozšířenou působností Přeštice v letech 2009 – 2012.

Příloha č. 2: prováděcí předpisy k zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách.

Příloha č. 1:

přehled počtů provedených vybraných činností vodoprávního úřadu Obce s rozšířenou působností Přeštice u obcí spadající do správního obvodu Obce s rozšířenou působností Přeštice v letech 2009 – 2012.²⁸

Vysvětlivky:

ST+N - Stavební povolení, nakládání s vodami.

N - (samost.) Samostatné nakládání

S - Souhlas podle § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách

V - Vyjádření podle § 18 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách

HP - Havarijní plány

MŘ - Manipulační řády

KŘ - Kanalizační řády

S - Sdělení

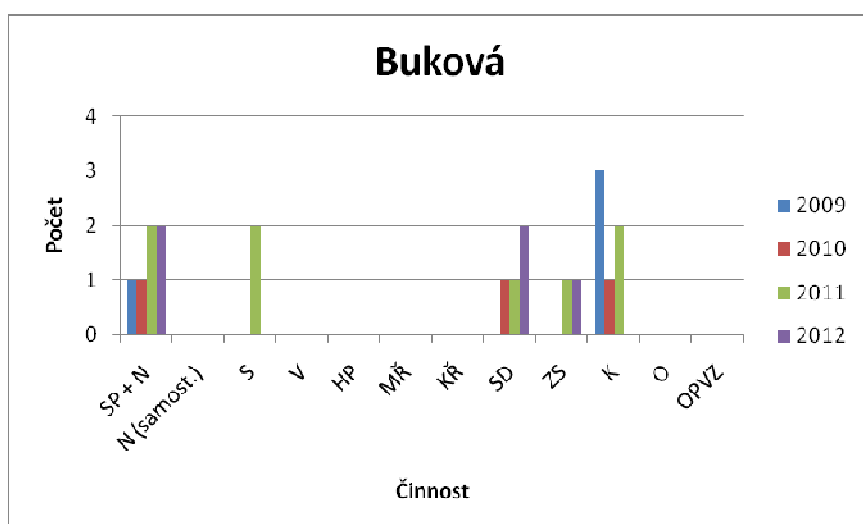
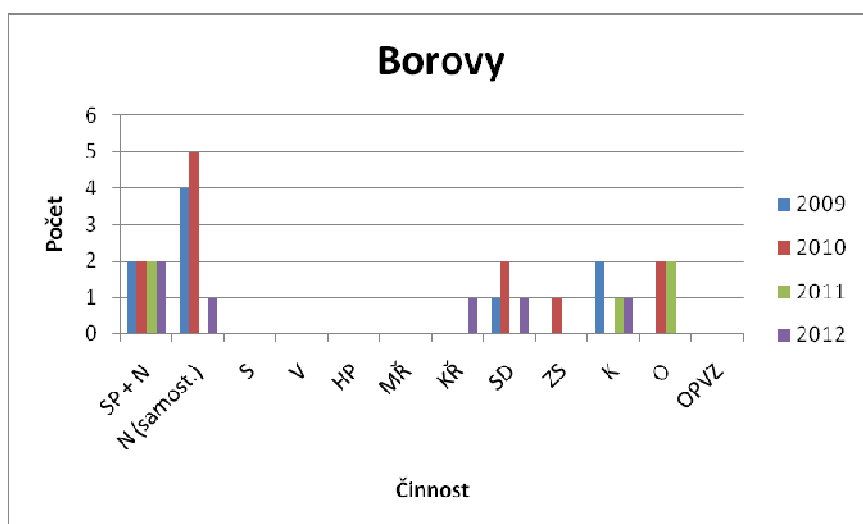
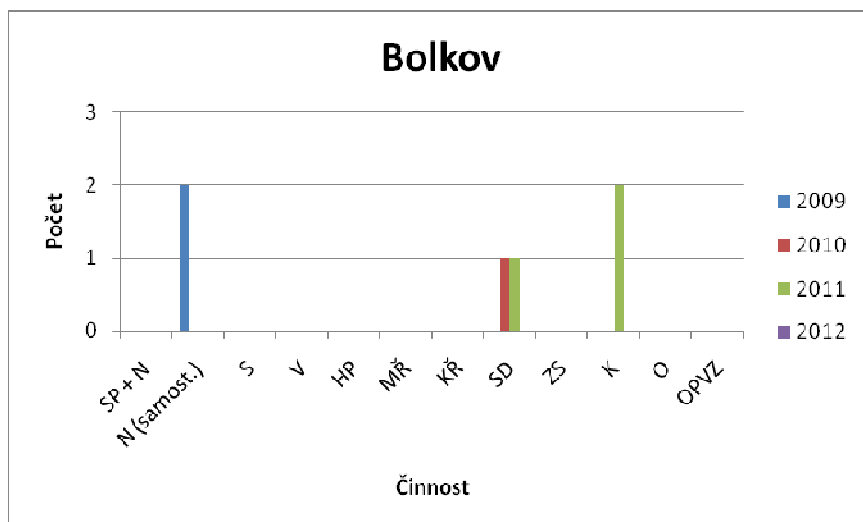
ZS - Závazná stanoviska

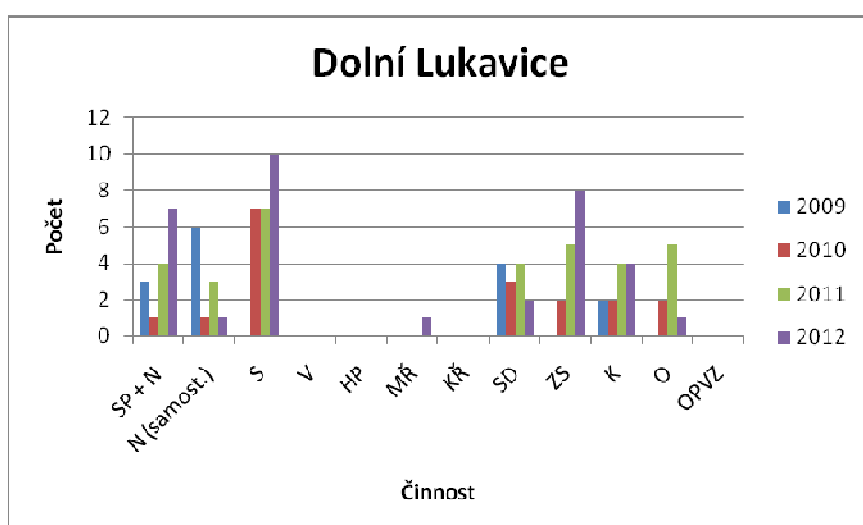
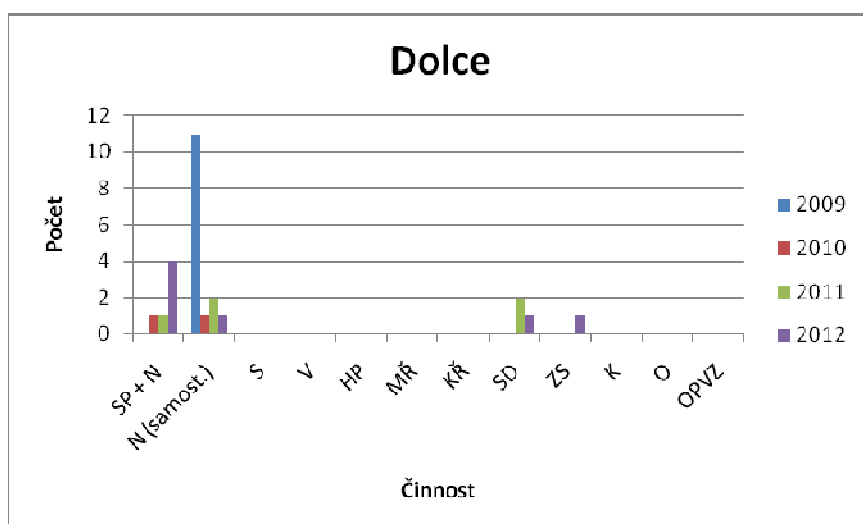
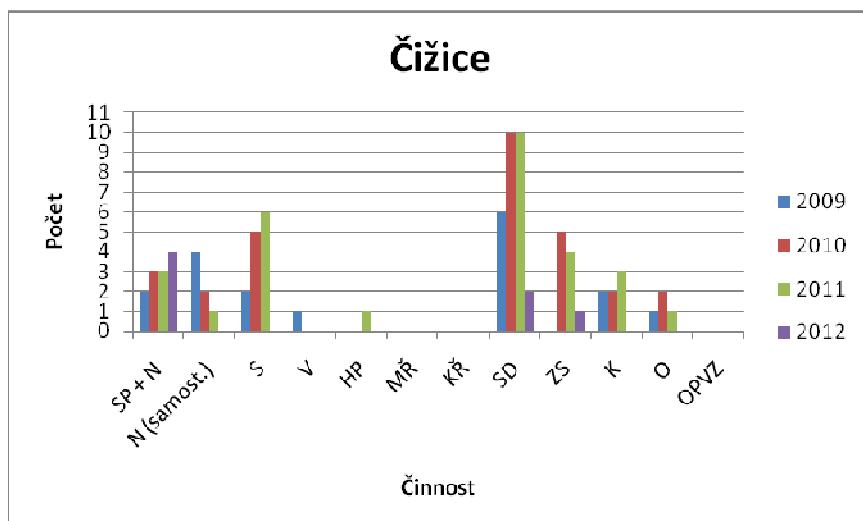
K - Kolaudace, užívání

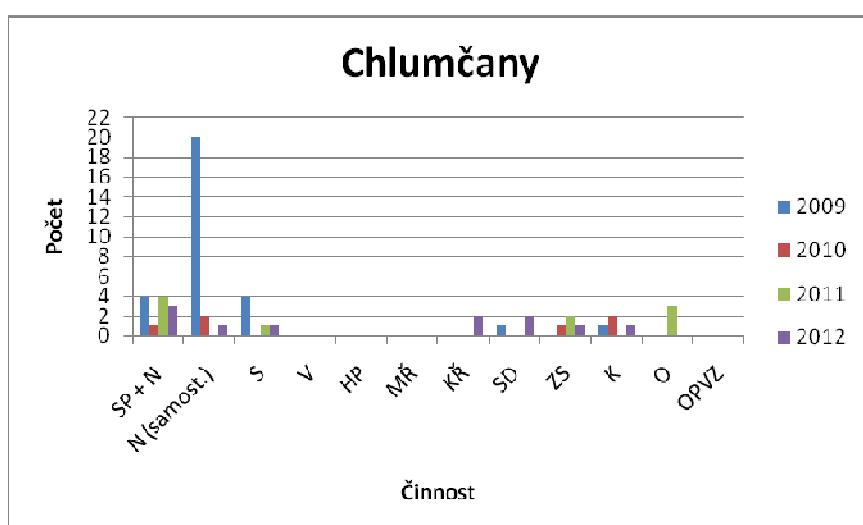
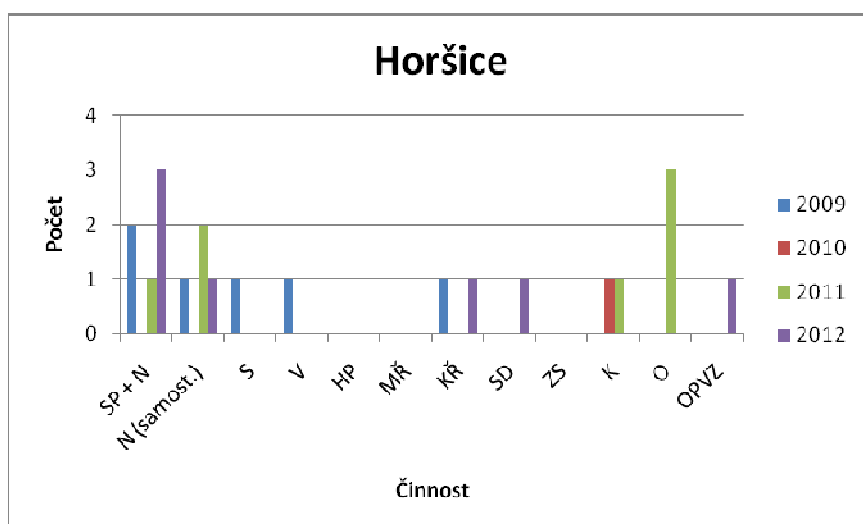
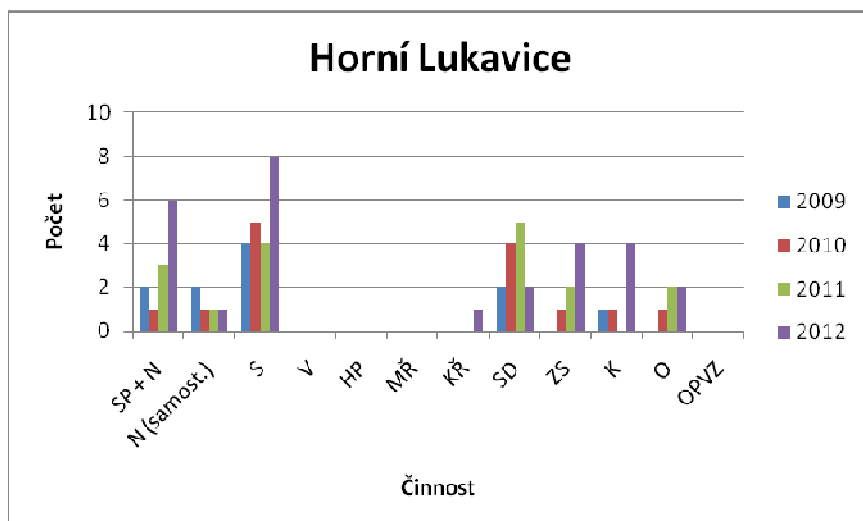
O - Ostatní rozhodnutí

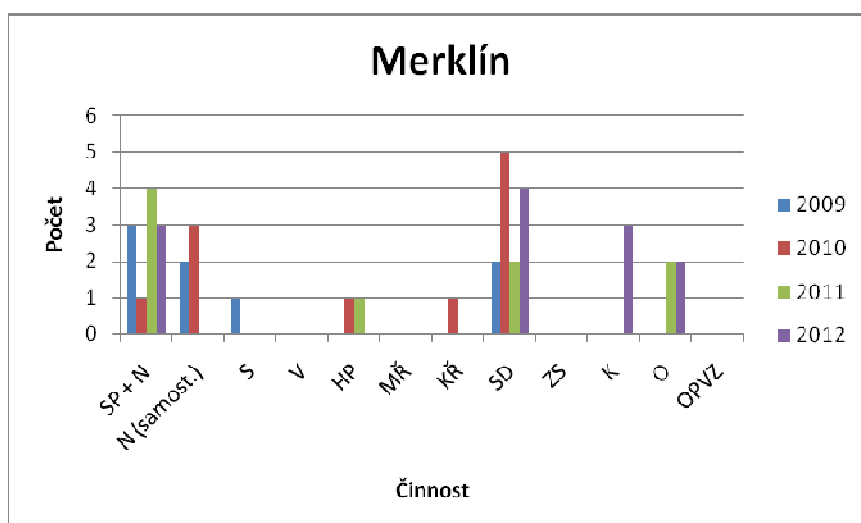
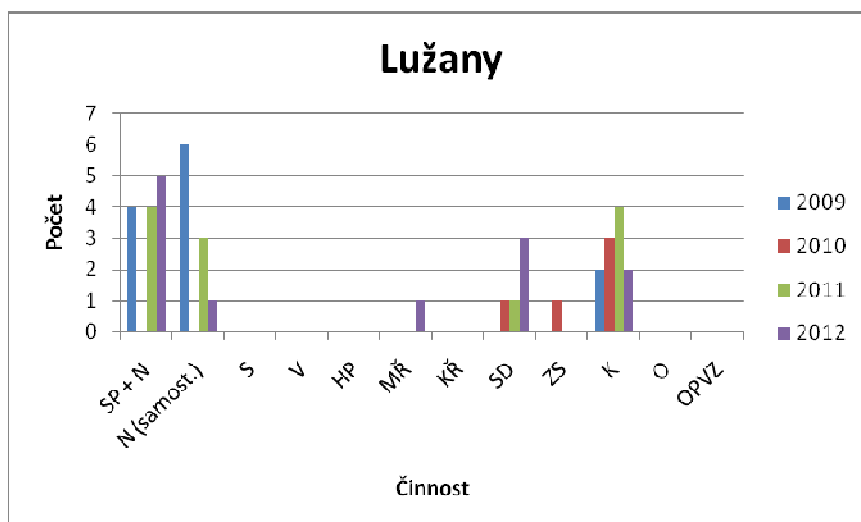
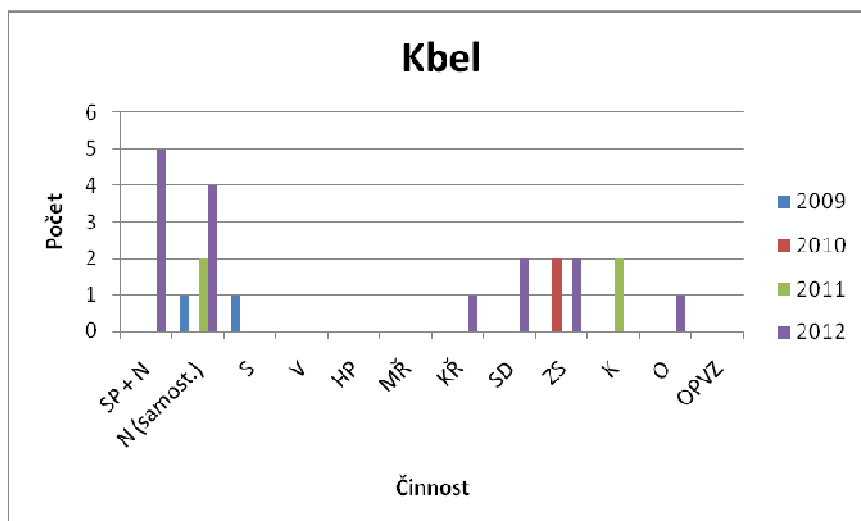
OPVZ - Ochranná pásma vodního zdroje

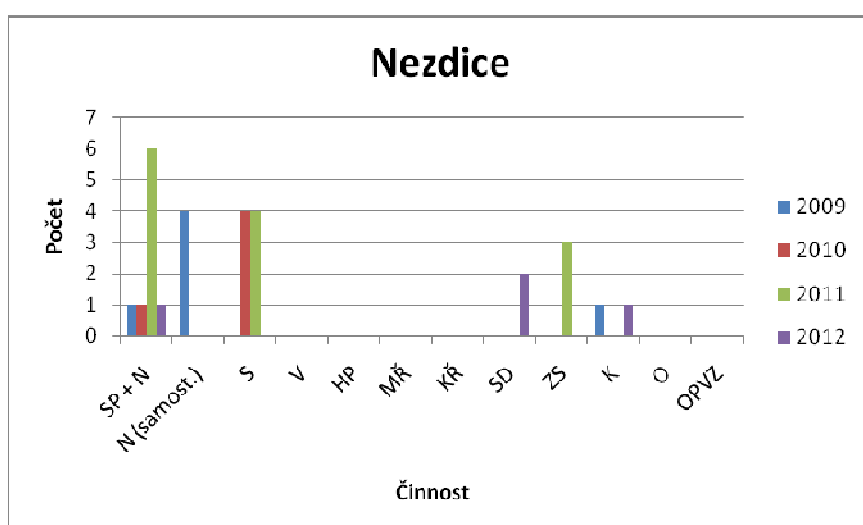
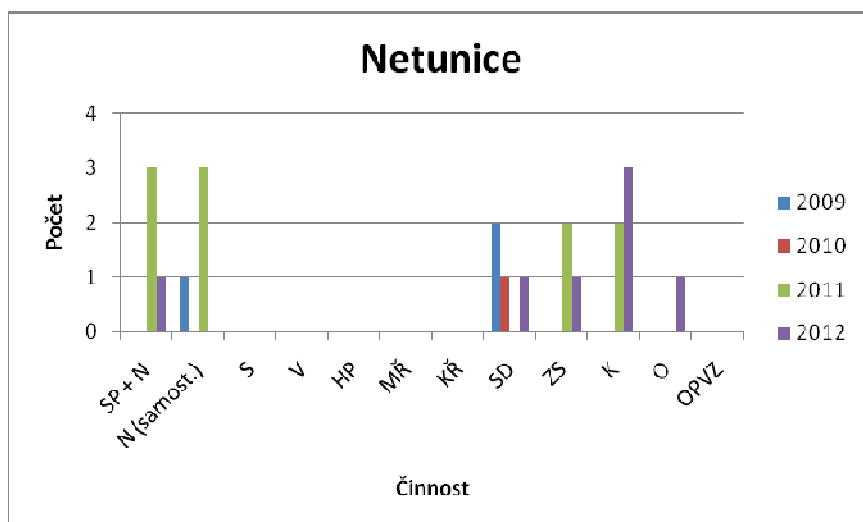
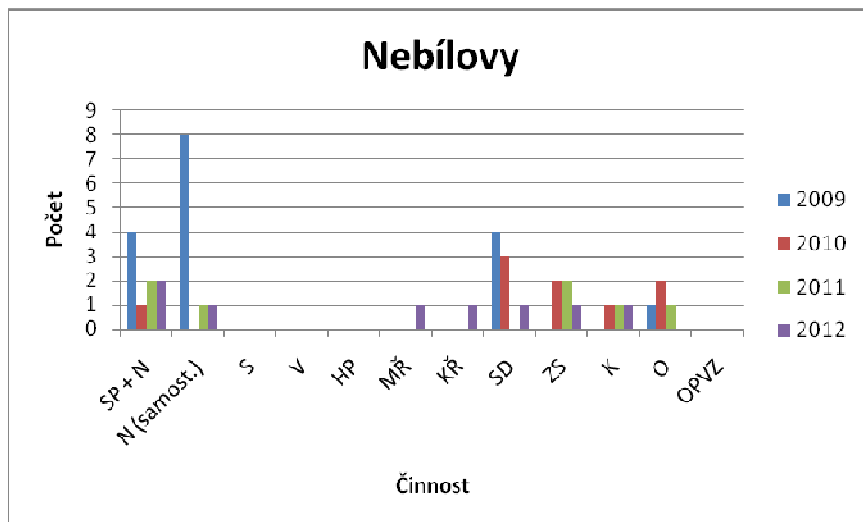
²⁸ Zdroj informací Městský úřad Přeštice, odbor životního prostředí

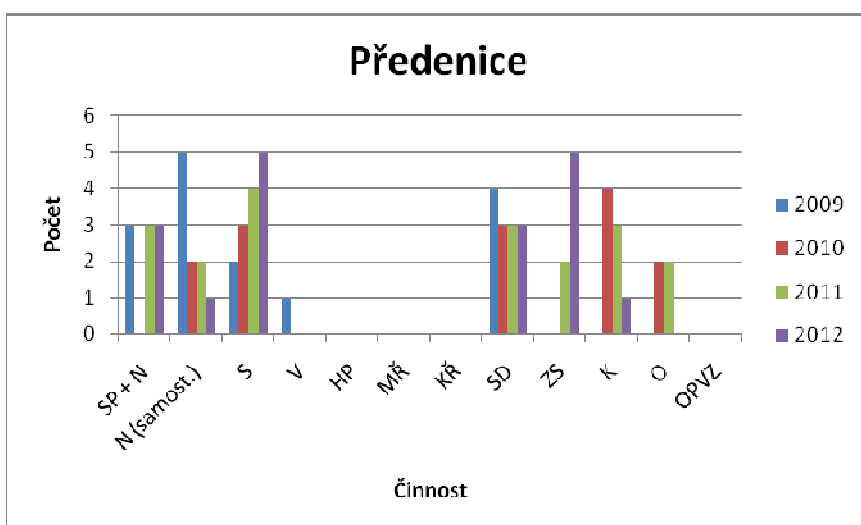
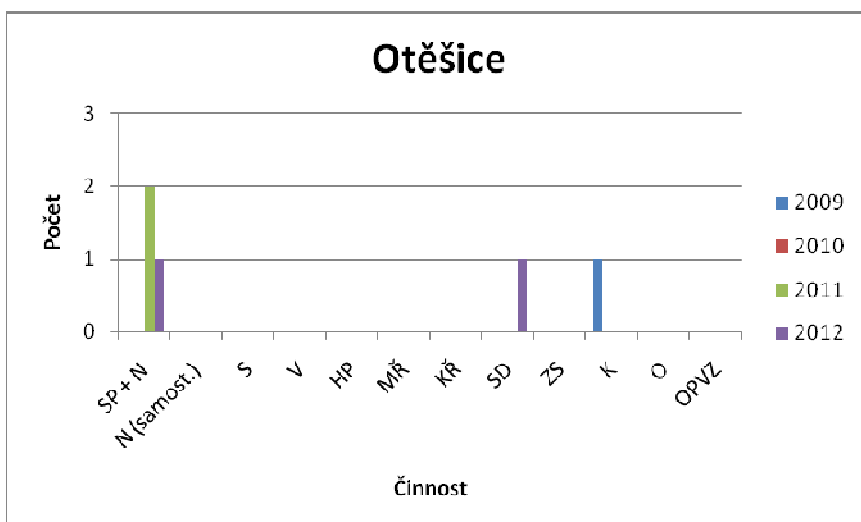
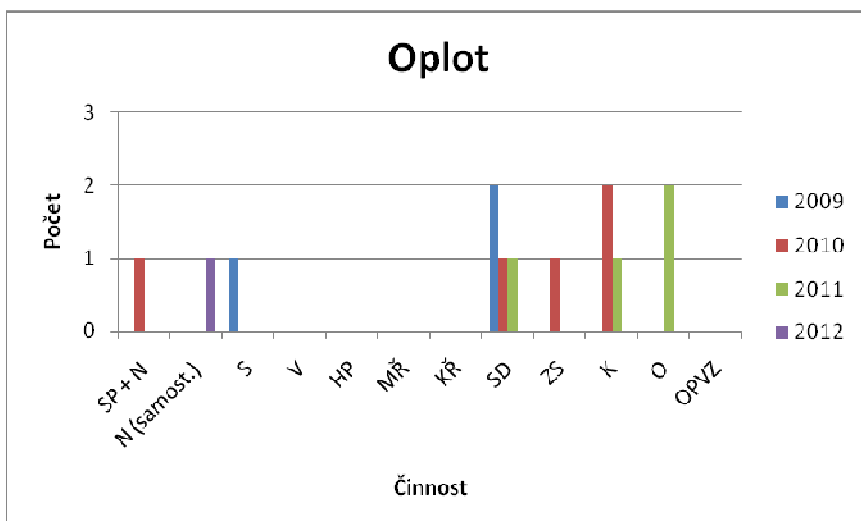

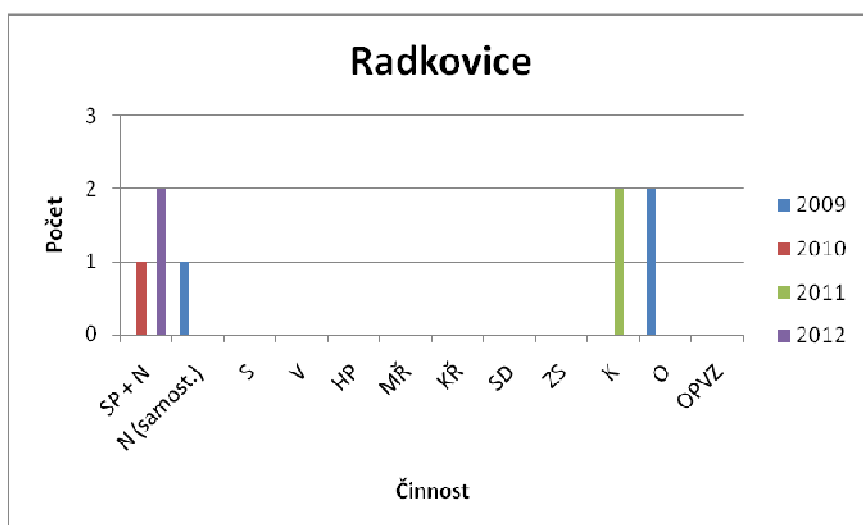
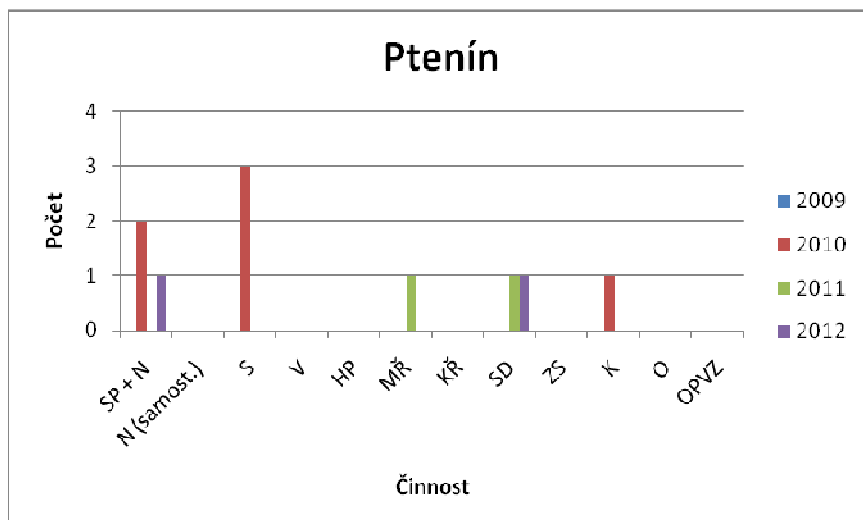
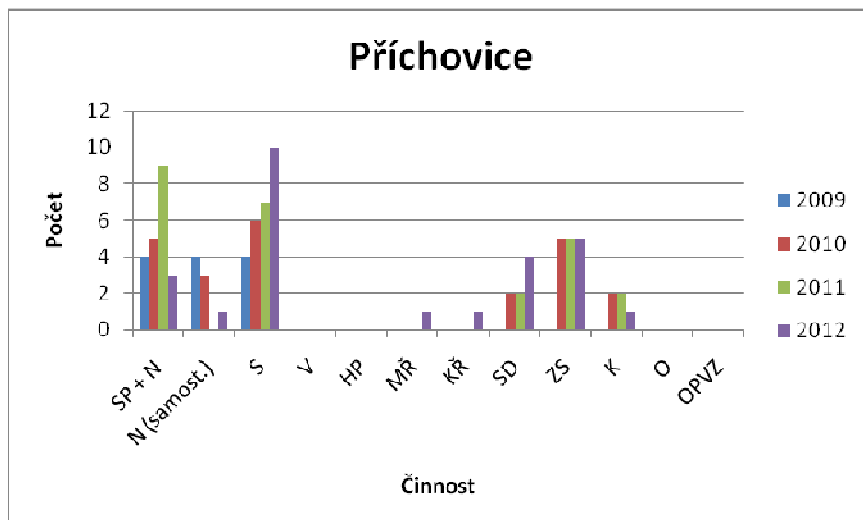

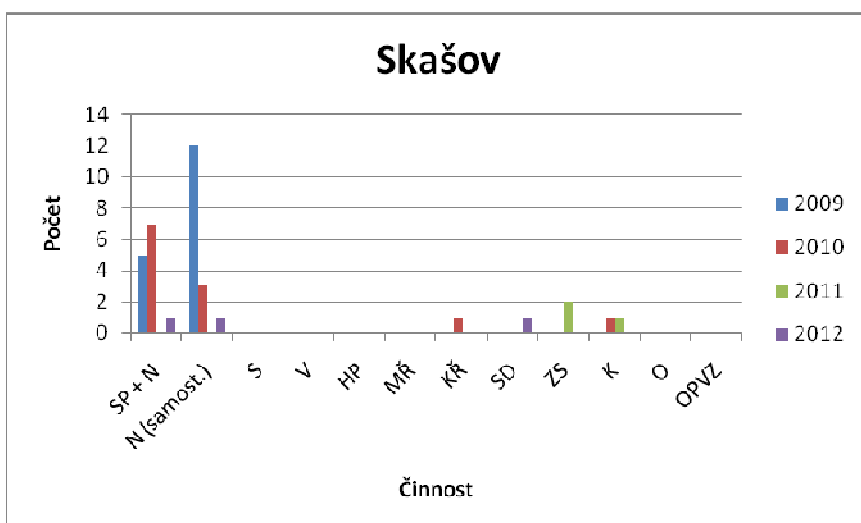
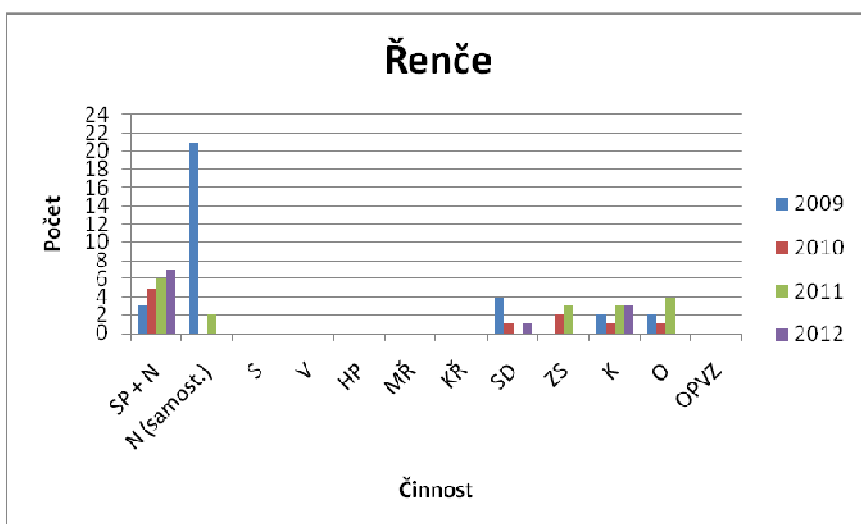
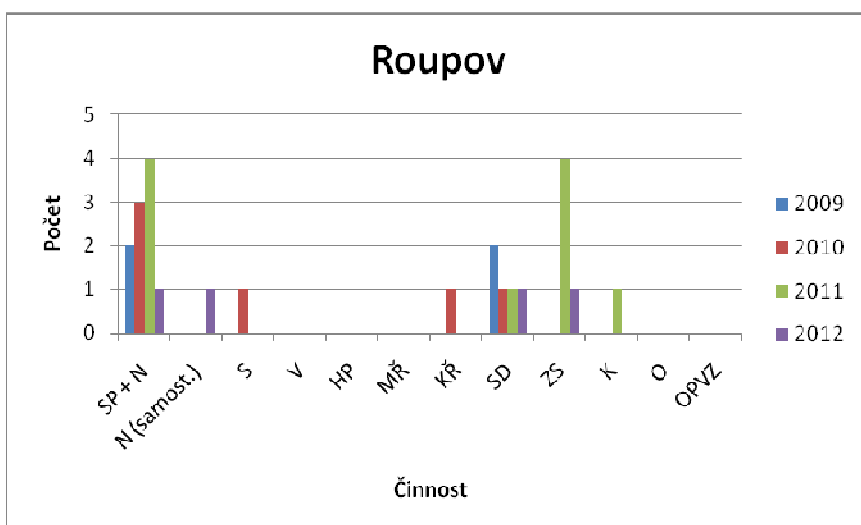

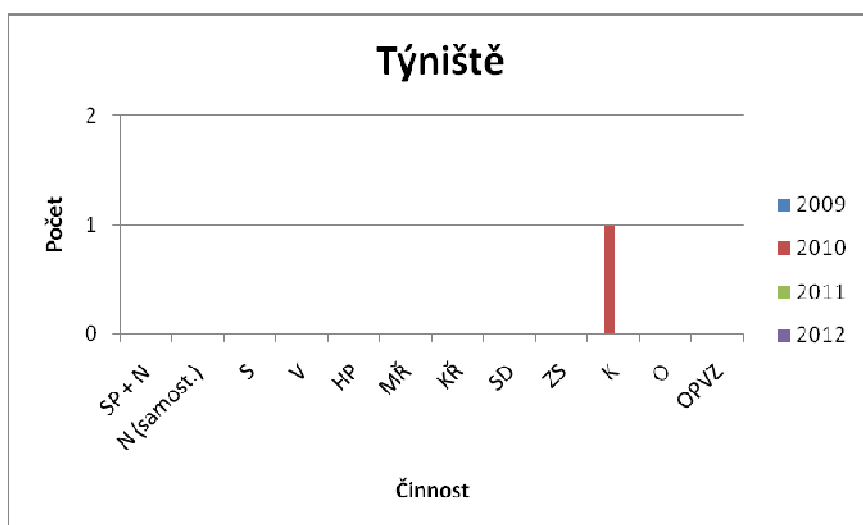
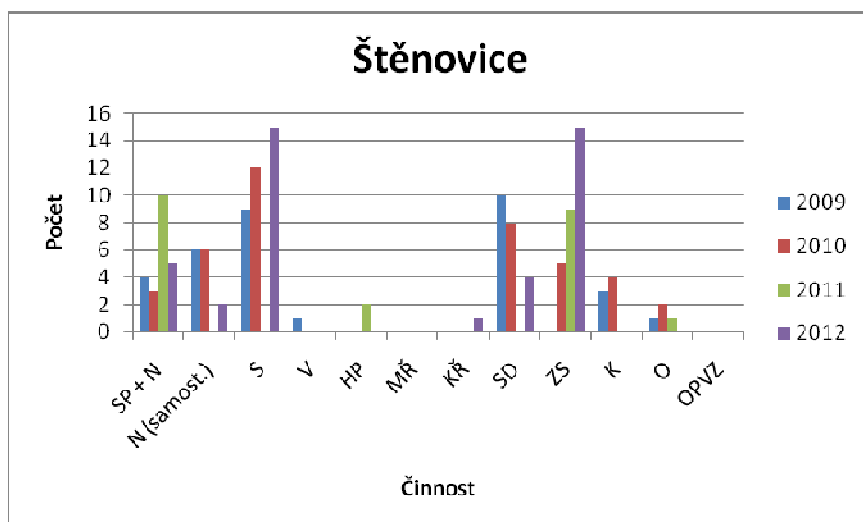
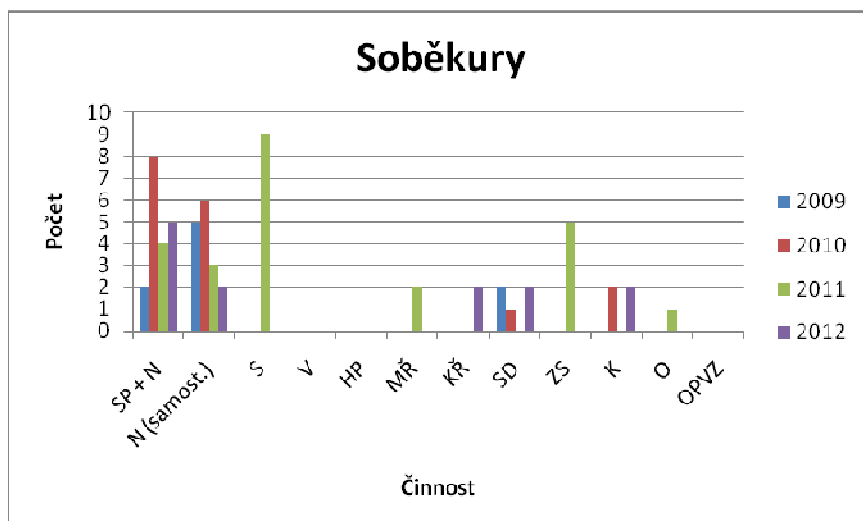

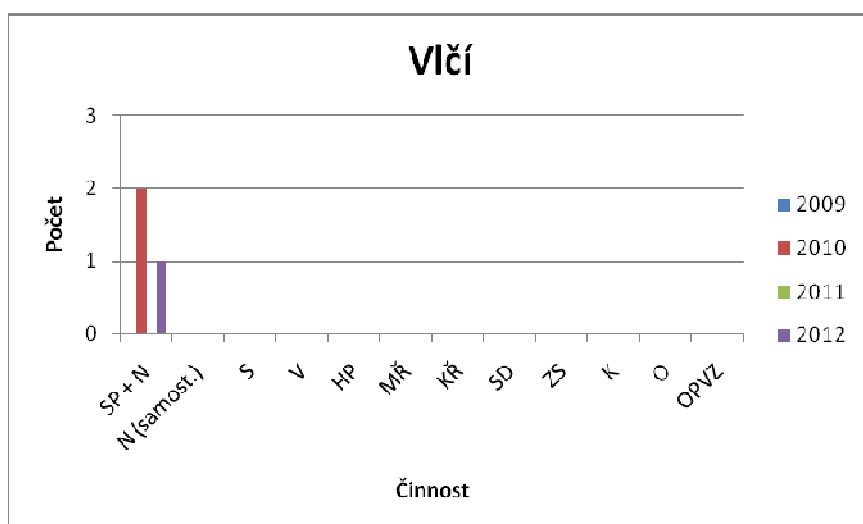
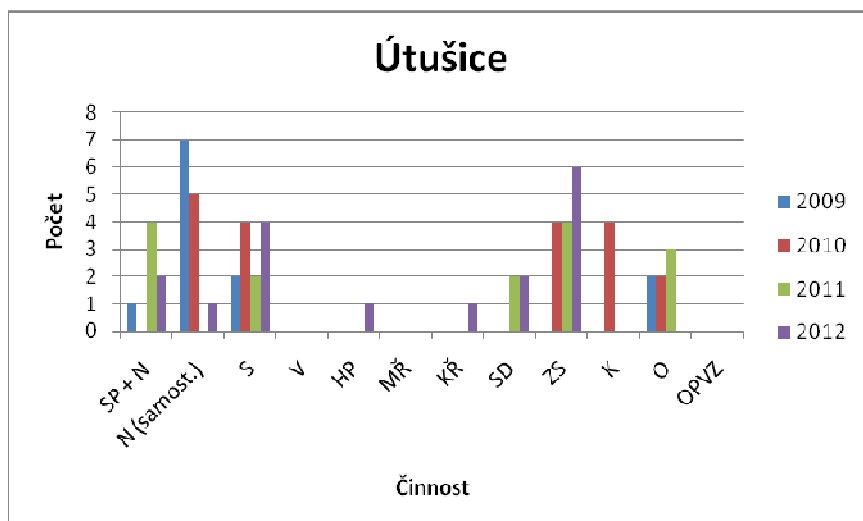

Příloha č. 2:

prováděcí předpisy k zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách

- Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 137/1999 Sb., kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů.
- Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění novely č. 120/2011 Sb.
- Vyhláška č. 431/2001 Sb., o obsahu vodní bilance, způsobu jejího sestavení a o údajích pro vodní bilanci.

- Vyhláška č. 470/2001 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků.
- Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 471/2001 Sb.,
o technickobezpečnostním dohledu nad vodními díly.
- Vyhláška č. 20/2002 Sb., o způsobu a četnosti měření množství a jakosti vody, ve znění novely č. 93/2011 Sb.
- Vyhláška č. 225/2002 Sb., o podrobném vymezení staveb
k vodohospodářským melioracím pozemků a jejich částí a způsobu a rozsahu péče o ně.
- Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území.
- Vyhláška č. 241/2002 Sb., o stanovení vodních nádrží a vodních toků, na kterých je zakázána plavba plavidel se spalovacími motory, a o rozsahu a podmínkách užívání povrchových vod k plavbě.
- Vyhláška č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla.
- Vyhláška č. 7/2003 Sb., o vodoprávní evidenci.
- Nařízení vlády č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech, ve znění novely nařízení vlády 23/2011 Sb.
- Nařízení vlády č. 71/2003 Sb., o stanovení povrchových vod vhodných pro život a reprodukci původních druhů ryb a dalších vodních živočichů a o zajišťování a hodnocení stavu jakosti těchto vod, ve znění nařízení vlády č. 169/2006 Sb.
- Vyhláška č. 125/2004 Sb., kterou se stanoví vzor poplatkového hlášení a vzor poplatkového přiznání pro účely výpočtu poplatku za odebrané množství podzemní vody.
- Vyhláška č. 391/2004 Sb., o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy.
- Vyhláška č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich

zneškodňování a odstraňování škodlivých následků, ve znění novely č. 175/2011 Sb.

- Vyhláška č. 23/2007 Sb., o podrobnostech vymezení vodních děl evidovaných v katastru nemovitostí České republiky.
- Vyhláška č. 393/2010 Sb., o oblastech povodí.
- Nařízení vlády č. 416/2010 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění odpadních vod a náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních.
- Vyhláška č. 5/2011 Sb., o vymezení hydrogeologických rajónů a útvarů podzemních vod, způsobu hodnocení stavu podzemních vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu podzemních vod.
- Vyhláška č. 24/2011 Sb., o plánech povodí a plánech pro zvládnutí povodňových rizik.
- Vyhláška č. 98/2011 Sb., o způsobu hodnocení stavu útvarů povrchových vod, způsobu hodnocení ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých útvarů povrchových vod a náležitostech programů zjišťování a hodnocení stavu povrchových vod.
- Vyhláška č. 155/2011 Sb., o profilech povrchových vod využívaných ke koupání.
- Vyhláška č. 157/2011 Sb., kterou se zrušuje vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhláška č. 336/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasu a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl.
- Vyhláška č. 123/2012 Sb., o poplatcích za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.